KONTRAST
–en fristad för eken i en urban kontext

Filippa Karlsson

KONTRAST
–en fristad för eken i en urban kontext

Examenarbete vid Chalmers Arkitektur
MPARC
Examinator: Morten Lund
Handledare: Mika Määttä

Filippa Karlsson
Göteborg 2013–01–31

CHALMERS

ABSTRACT

Tinnerö Eklandskap is situated two kilometers from the central parts of Linköping and holds northwest Europe greatest concentration of old oaks. Here lives a great amount of endangered mushrooms and insects which are all a part of the old oaks ecosystem. The site is furthermore filled with ancient remains and the pristine agriculture landscape can still be observed. 2006 a nature reserve was founded over the site. The 687 hectares large reserve is today missing an entry and a space for information. The oak landscape needs a clear entrance and an information center in order to attract and lead Linkoping's citizens and tourist out in the remarkable landscape.

A restricted architectural competition was held in 2007 regarding an oak visitor center in Tinnerö. A winner was selected but ever since then the project has been left abandoned. Linköping is constantly growing and densifying and its urban center will soon meet up next door to the site of the nature reserve. How do we build a visitor center that is advertising the vegetation on the premises of the city? How do we create an edge zone between the urban site and the luscious landscape without compromising on anyone's behalf?

Keywords: *visitor center, contrast, spatiality*

vy från västra ekkullen

PLATSEN

INTRODUKTION

Linköping är Sveriges sjunde största tätort och femte största kommun. Staden har gamla anor och omnämns redan på 1100–talet. Linköping är en regementsstad och har en stark koppling till försvarsindustrin även idag. Detta har präglat staden under hela 1900–talet.

Linköping är placerat relativt mitt inne i landet. Stadsbilden domineras av domkyrkan och dess torn medan övrig bebyggelse är förhållandevis låg. Staden är relativt utsträckt och mitt i den, mot öster, finner vi Tinnerö Eklandskap, som fysiskt delar staden i två delar. Området är omdiskuterat då många anser att det förhindrar de östliga och västliga delarna av staden att växa samman.

Tinnerö är ett välbesökt friluftsområde men saknar en tydlig entré och ett fungerande informationscentrum. År 2007 hölls en arkitekttävling för ett besökscentrum placerat på den norra delen av platsen, vid det framtida Djurgårdens centrum [1]. En vinnare korades 2008 men sedan dess har projektet stått stilla. Linköping växer och förtätas ihärdigt och stadens centralaste delar kommer snart att angränsa till platsen för naturreservatet. Detta examensarbete är en reaktion och en fortsättning på den genomförda tävlingen, med fokus på mötet mellan den urbana kontexten och vegetationen.

situationsplan

vy mot söder

vy mot norr

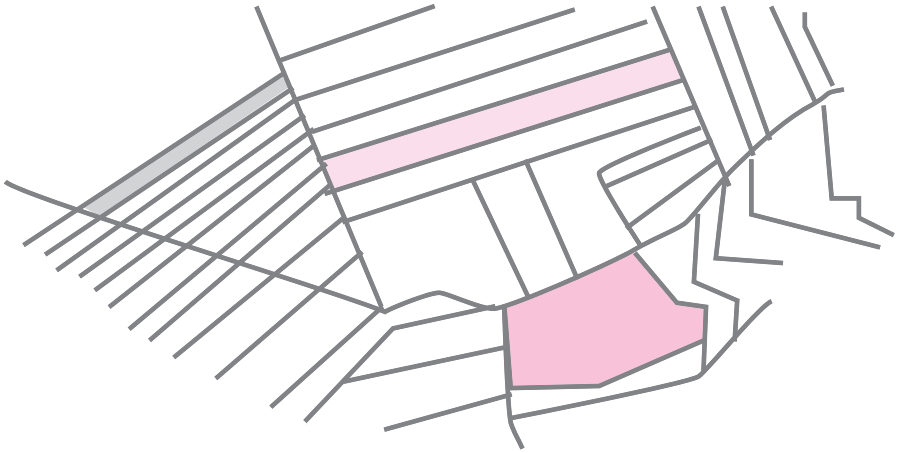

TINNERÖ EKLANDSKAP

Tinnerö Eklandskap ligger två kilometer från Linköpings innersta centrum, mellan Universitetssjukhuset och Universitet. I Tinnerö har människor levt i många hundra år, från stenåldern fram till området blev kunglig jaktmark under 1600-talet. Området är rikt på fornlämningar, och du kan fortfarande se resultatet av de medeltida tegarna på landskapet.

Idag är området ett naturreservat och många hotade arter, insekter, svampar och lavar, lever här på grund av det stora beståndet med gamla ekar. Platsen är välbesökt, förskolor, hundägare och universitetsstudenter är några av besökarna.

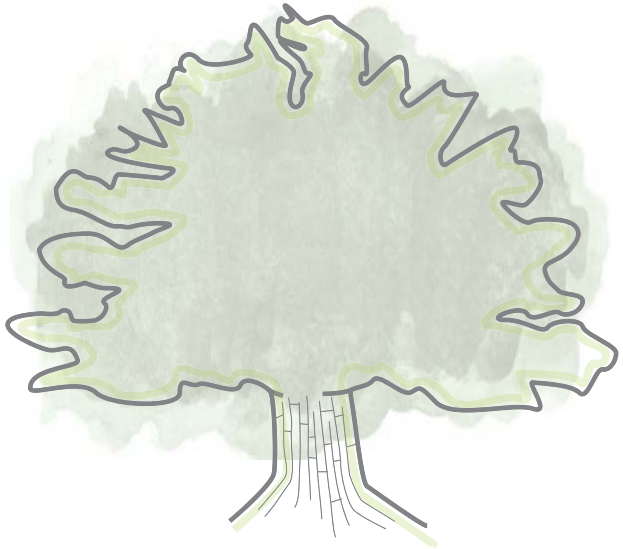

EKEN

Eken är en av åtta arter som ingår i ädellövskogen som kan leva i flera hundra år. Eken växer på betesmarker och i skogar, träden växer som solitärer eller i blandbestånd med andra lövträd.

Ett 50 år gammalt träd, planterat på bördig jord, bör nå c:a 20 meters höjd och har ett stamomfång på 1 meter. När trädet börjar närma sig en viss höjd så fortsätter det enbart att växa på bredden av stammen och grenarna. Vid en ålder av över hundra år börjar trädet multna inifrån och bli ihåligt, till nytta för många små djur och insekter. Mer än 1000 arter är direkt beroende av den murkna ekveden.

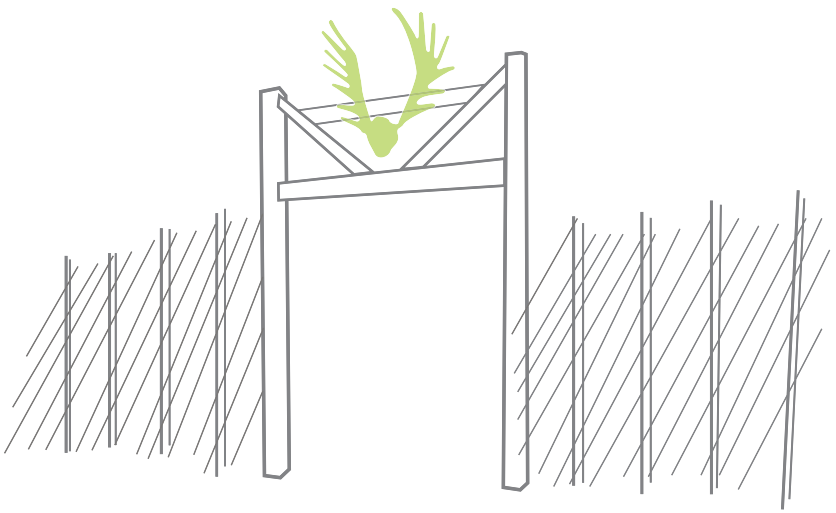

DJURGÅRDEN

Under 1600–talet förbjöd den svenska staten bönderna att avverka ek. Bakom detta förbud låg statens intresse av tillgång till bra virke för militära fartyg. Denna inskränkning ledde till att alla gamla ekar i Tinnerö lämnades till kronan. Vid denna tid fick den norra delen av Tinnerö namnet Djurgården, då området gjordes till kungligt jaktområde. Hundra år senare övertog staten den största av gårdarna, Tinnerö Gård, och marken slutade att användas för jakt. Gården brukades fram till 1900–talet då området blev ett militärt övningsfält. Eftersom området har varit statligt brukad har det skyddats från avhuggning och urbanisering.

URBANISERING

Eftersom Linköping är i en växande fas, särskilt mot de sydöstra delarna till följd av B016, och Tinnerö ligger bara två kilometer från stadens centrum så kommer platsen troligtvis inom en snar framtid att gränsa till Linköpings urbana delar. Förhoppningsvis kommer området att ses som en grön tillflyktsort för stadsborna.

Tinnerö ligger mellan stadens två högteknologa säten, Universitet samt Universitetssjukhuset. Teknik, utveckling och framåtanda är områdets karaktär. Även om det idag tycks långsökt på platsen för det framtida naturumet, så kommer det att bli morgondagens identitet.

TYPOLOGI

Platsen är en smältpunkt för många olika typologier; stad, natur, kontor, bostäder, gröna kullar och öppna fält. På platsen så slås man av att de olika typologierna kommer samman och att de faktiskt lyckas att existera i symbios.

Eftersom naturumet föreslås placeras på den norra änden av Tinnerö Eklandskap [1], mot Djurgården centrum, så kommer byggnaden ha en vidsträckt utsikt över ängarna i söder, förträffliga solförhållanden under hela året och dygnet samt vara både akustik och klimatmässigt skyddad av kullarna i öst och väst.

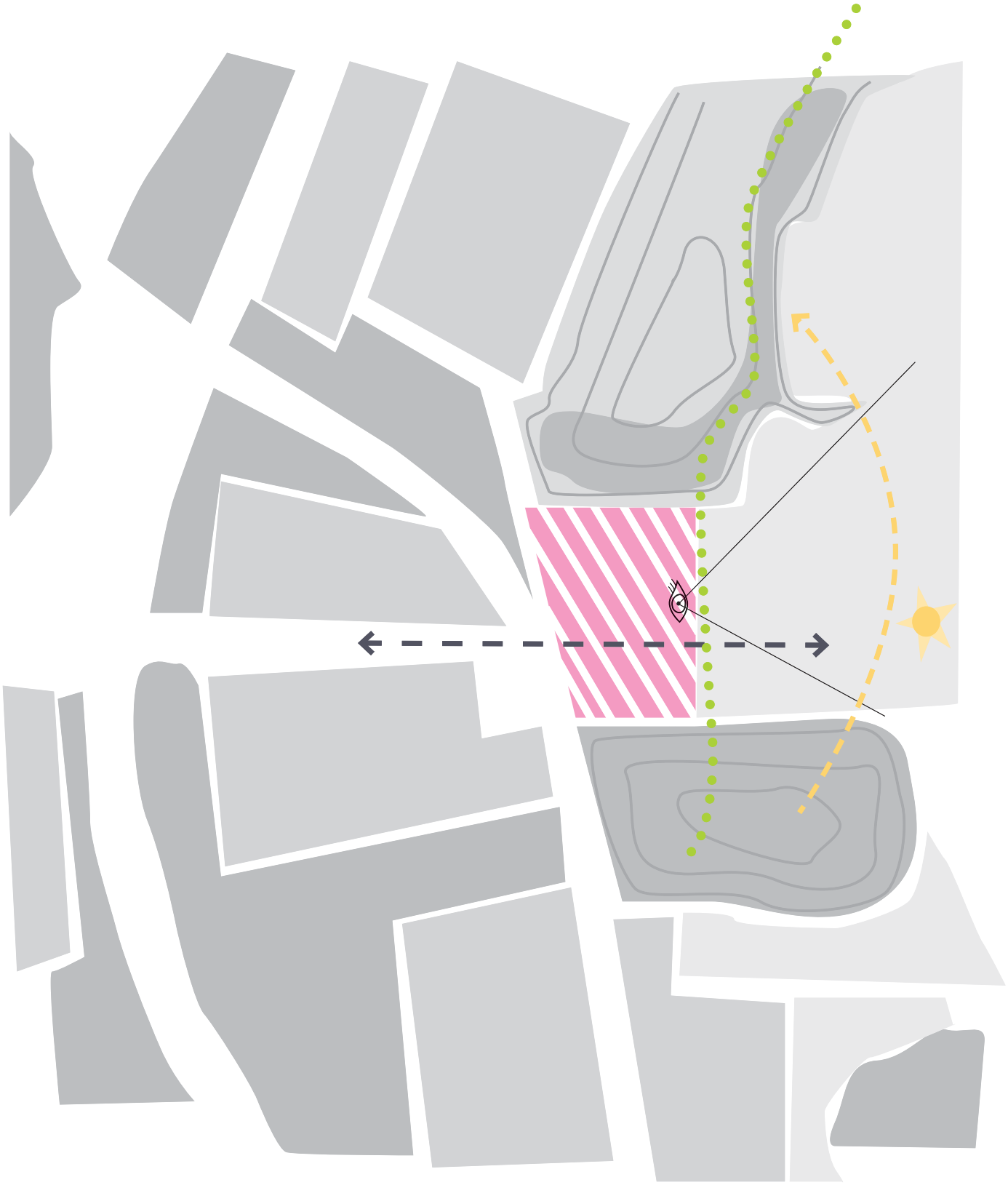

FLÖDEN

Platsen gränsar både i öst och även väst mot två relativt hårt trafikerade vägar, Haningen– och Lambohovsleden. Dessa vägar trafikeras mest av dagspendlare från de perifera delarna av Linköping in mot staden. Bullret från vägarna är anmärkningsvärda på platsen för det tilltänkta naturumet.

Den norra delen av platsen gränsar mot Kunskapslänken, en väg som främst används för busstrafik från staden till universitetet. Längs denna väg går även en vältrafikerad cykel– och gångbana till Universitetet. Samtliga tre bilvägar kommer att expandera i framtiden.

↔ biltrafik, pendlare och välanvänd led genom Linköping

⟷ buss och biltrafik, busstrafik från stadens centrum till de östra stadsdelarna

<----> cykel– och gångväg, till de östra stadsdelarna och Tinnerö naturreservat

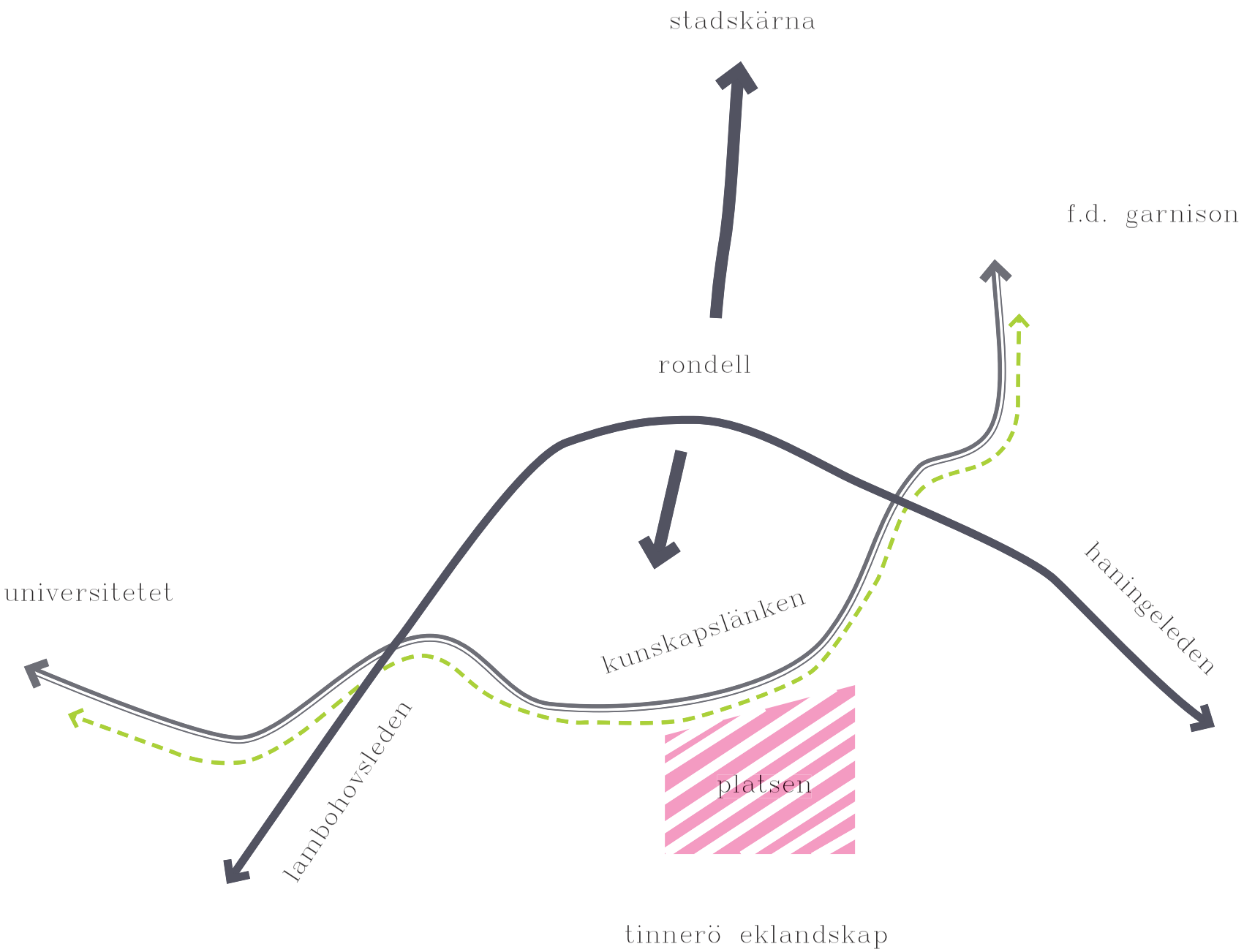
stadskärna
f.d. garnison
rondell
universitetet
kunskapslänken
haningeleden
lambohovsleden
platsen
tinnerö eklandskap

IDÉ

STADEN OCH VEGETATIONEN

De två frodiga, gröna kullarna skiljs åt av det platta fältet, ett ”ingenmansland” utan mänsklig skala. Kullarna i kombination med planheten på fältet skapar en gigantisk portal till Tinnerö. Eftersom besökscentret placeras i norr, mot staden, sker två avgörande möten på fältet mellan kullarna:
– Stad möter vegetation
– Kullar möter fält

Visionen för detta besökcentrum är att ta hand om dessa möten och göra det bästa av dem genom att:
– Möta den urbana platsen, antingen genom att följa stadens regler eller genom att kontrastera dem
– Ge fältet en mänsklig skala och helst förbinda de två kullar för att skapa en grön länk genom området

Att skapa ett samband mellan kullarna, möta upp staden och dess skala och framför allt ge människan en plats kommer att generera ett utrymme mellan stadsmiljö och vegetationen. Vertikala plan skulle vara det enklaste sättet att uppnå dessa uppgifter. Det skulle skapa:
– En fasad att möta staden med
– En fysisk koppling mellan kullarna med en uppenbar öst–västlig rörelse

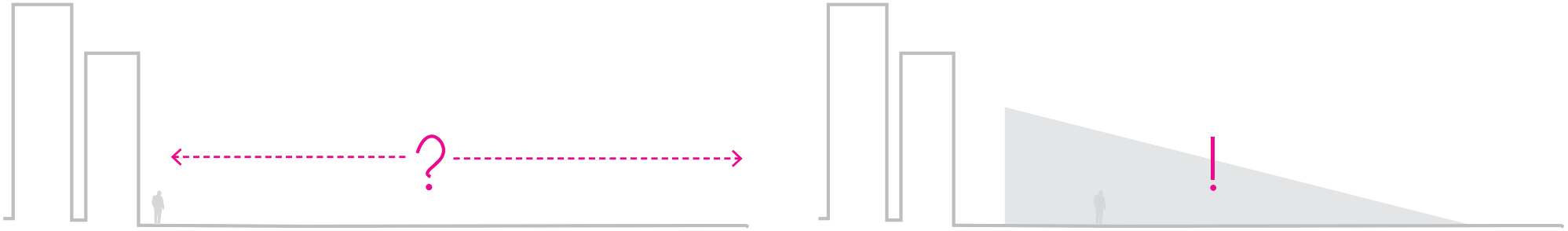

sektion n–s, stad möter vegetation

sektion ö–v, kullar möter fält

VÄGGARNA

De vertikala planen, eller väggarna, har som ovan nämnt två egenskaper som saknas på denna plats, de skapar dels ett före och ett efter men även en riktning.

Före väggen finns staden och efter väggen finns vegetationen, vilket ska ses i omvänd ordning när man beger sig från platsen. Om man placerar flera väggar parallellt efter varandra skapar man således en slags gradient från stad till natur. I det mittersta skiktet bildas en nollpunkt, där man influeras lika mycket av staden som vegetationen.

Väggarna skapar en tydlig riktning längs dess långsidor och främjar en rörelse mellan de två kullarna. De två kullarna och det mellanliggande fältet är i dag tre fristående element, skilda från varandra. En, eller flera väggar längs fältet, mellan kullarna skulle föra samman de tre individerna till en enhet som skulle vara mer tillgängligt och tilltalande för besökaren.

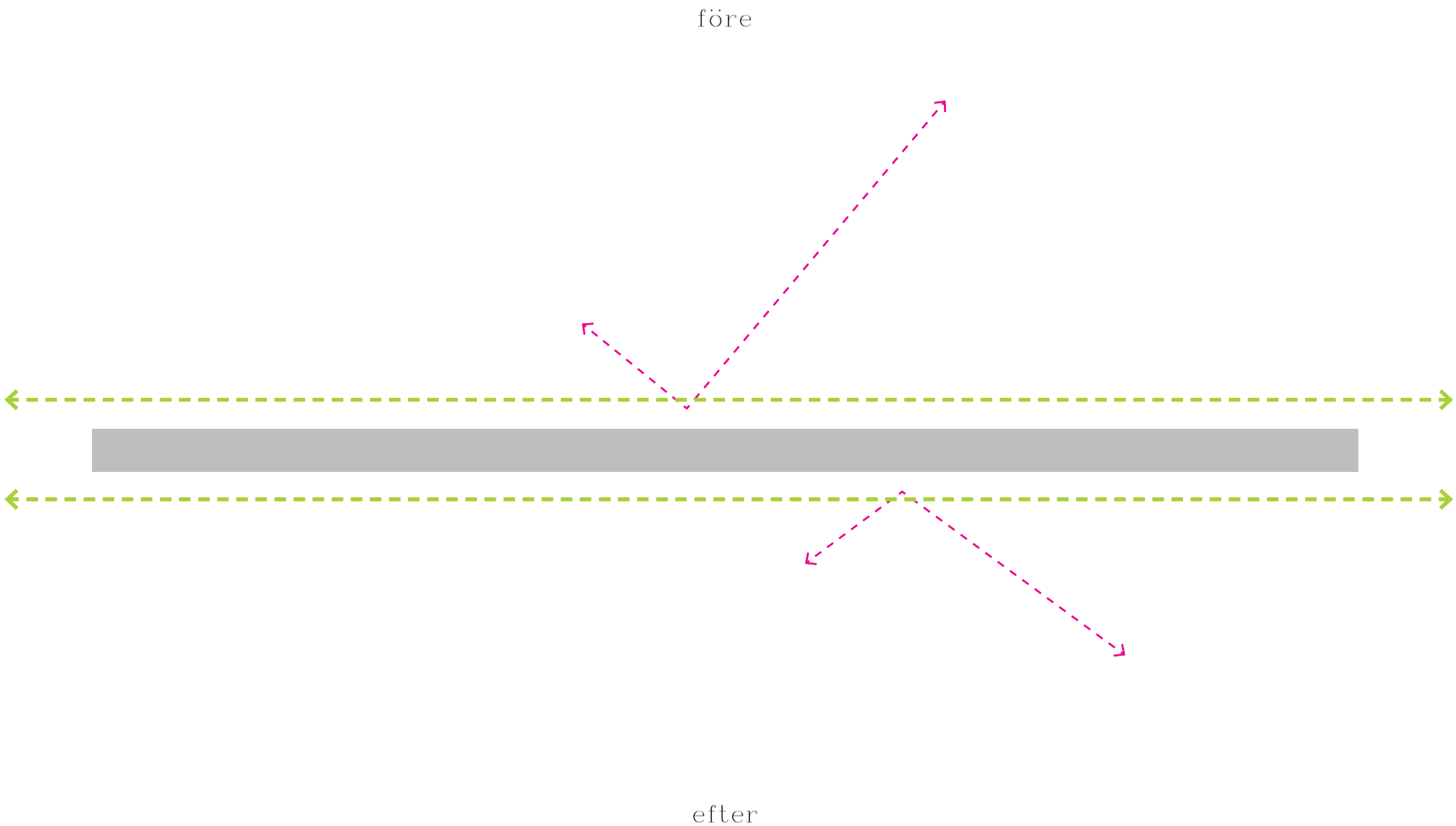
före
efter

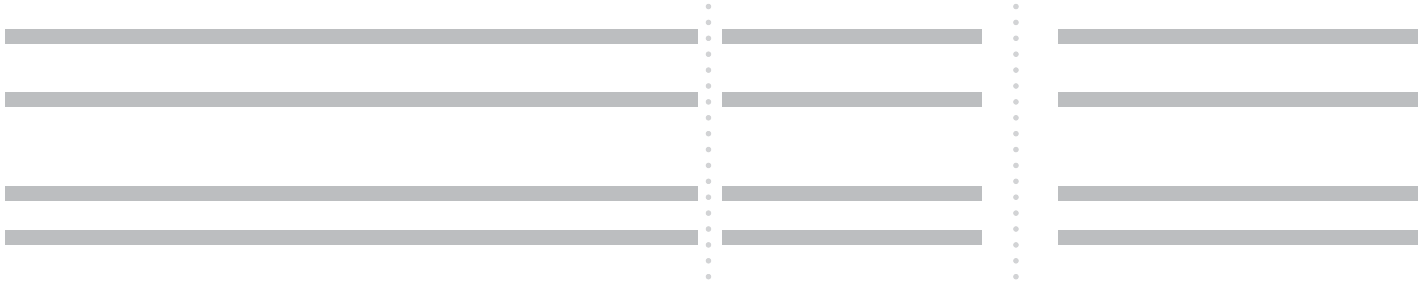

+ rörelse, riktad mellan ekkullarna
+ oavbruten vy mot ekkullarna
– inga rumsligheter
– förutsägbar

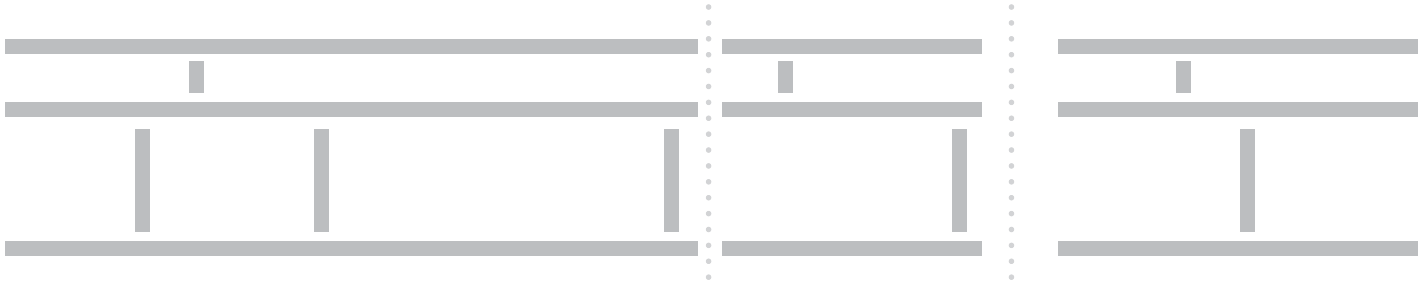

+ rörelse, riktad mellan ekkullarna
+ oavbruten vy mot ekkullarna
+ rumsligheter
– förutsägbar

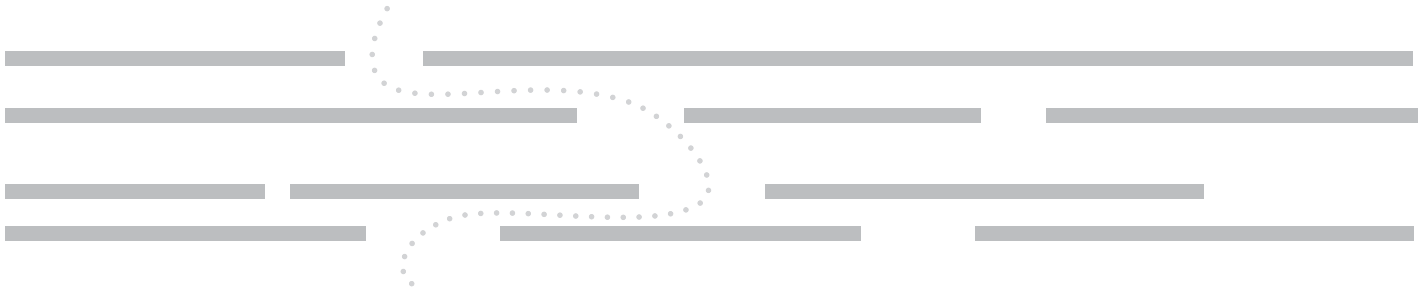

+ rörelse, riktad mellan ekkullarna
+ utvalda vyer mot ekkullarna
+ överraskningsmoment
+ lekfull
− inga rumsligheter

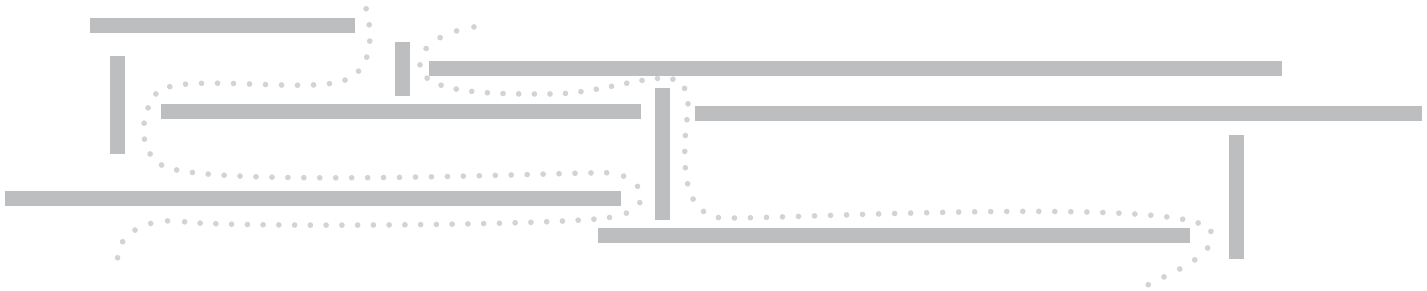

+ rörelse, riktad mellan ekkullarna
+ utvalda vyer mot ekkullarna
+ överraskningsmoment
+ lekfull
+ rumsligheter

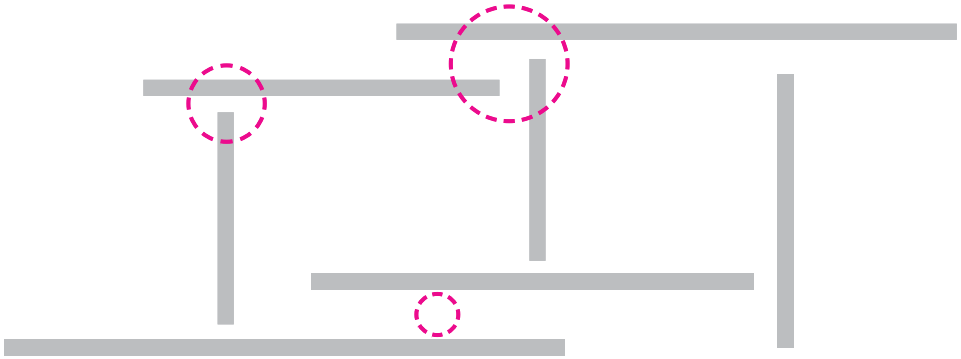

VÄGGARNAS GRAMMATIK

Väggarna förhåller sig enligt en enkel grammatik till varandra och sin omgivningen, de möter aldrig varandra och vid möte så går en av väggarna omlott den andra. Detta tillvägagångssätt riktar både rum och rörelse längs den överordnade väggen.

Den strikta, regelmässiga placeringen av väggarna kan liknas vid de franska trädgårdarnas struktur och axialitet. I franska trädgårdar tar man även in naturen som individer, placerar dem i en konstgjord miljö. Den dynamiska rörelse, rum som smälter samman, överraskningsmomentet och hur vegetationen får vara vild och ohämmad kan liknas den engelska trädgårdens teori.

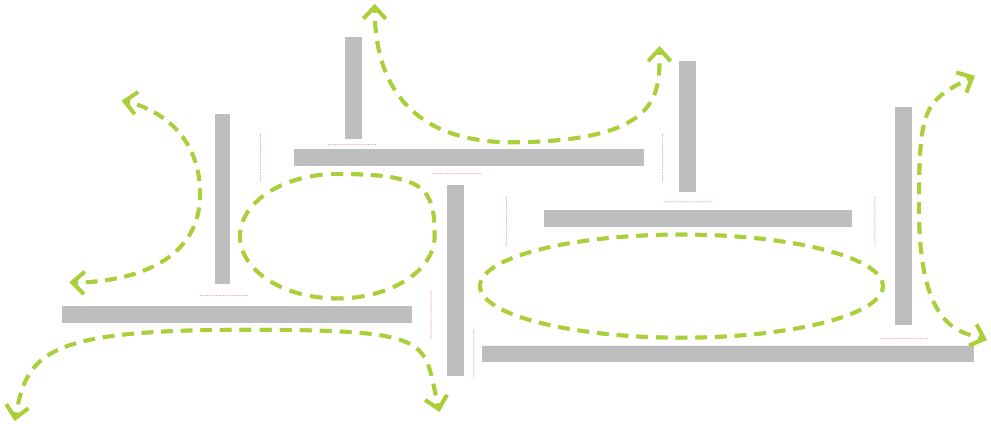

RUMSLIGHETER

Det krävs inte fyra väggar och ett tak för att skapa en rumslighet. Metoden för att placera väggar i detta naturum skapar många olika typer av rumsligheter, från små, trånga och omslutande rum till stora, öppna landskapsrum med skogsbrynen som väggar.

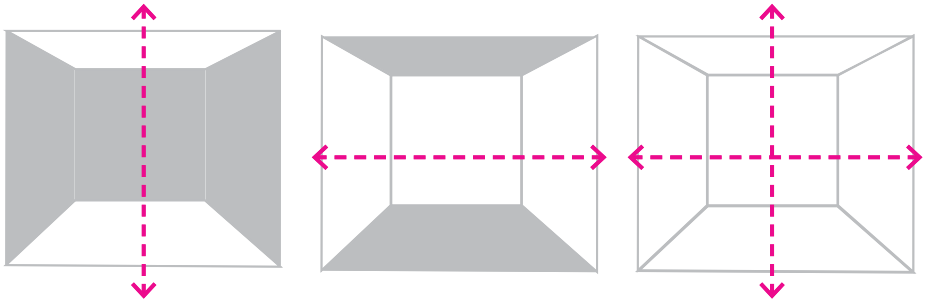

SAMHÖRIGHET

För att åstadkomma en helhetsupplevelse för besökarna så måste gränsen mellan exteriör och interiör utplånas. De två måste ha samma karaktär och hierarki. Genom att studera Mies van der Rohe och hans verk [2] har ett förhållningssätt angående öppenhet och slutenhet växt fram. Med vertikala plan skapar man en vertikal öppenhet och horisontell öppenhet skapas med horisontella plan.

Att kombinera dessa synsätt, att alltid eftersträva någon form av öppenhet och slutenhet i varje rum, ger rummen olika karaktär men platsen ett homogent intryck.

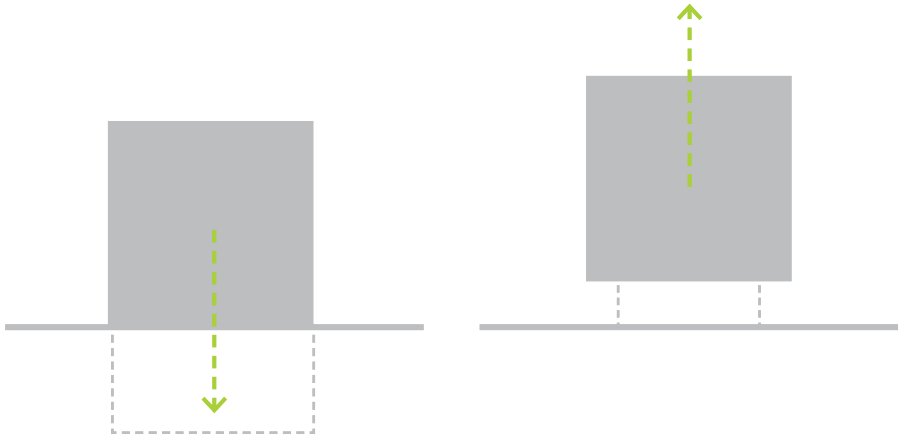

MARK

Hur de vertikala planen möter marken blir en viktig del av väggarnas karaktär. Det finns två sätt att gå tillväga:

- Väggarna penetrerar marken
- Väggarna står på eller svävar över marken

De olika sätten att angripa marken påverkar hela väggens natur. Väggen som penetrerar marken känns robust; som om den har vuxit ur marken. Väggen som står på marken upplevs som inplacerad och lätt; den tillhör snarare omgivningen än marken. Väggarna bör närma sig mark på samma sätt som de möter varandra och omgivningen, genom att vara artificiella solitärer, alltså genom att sväva på underlaget.

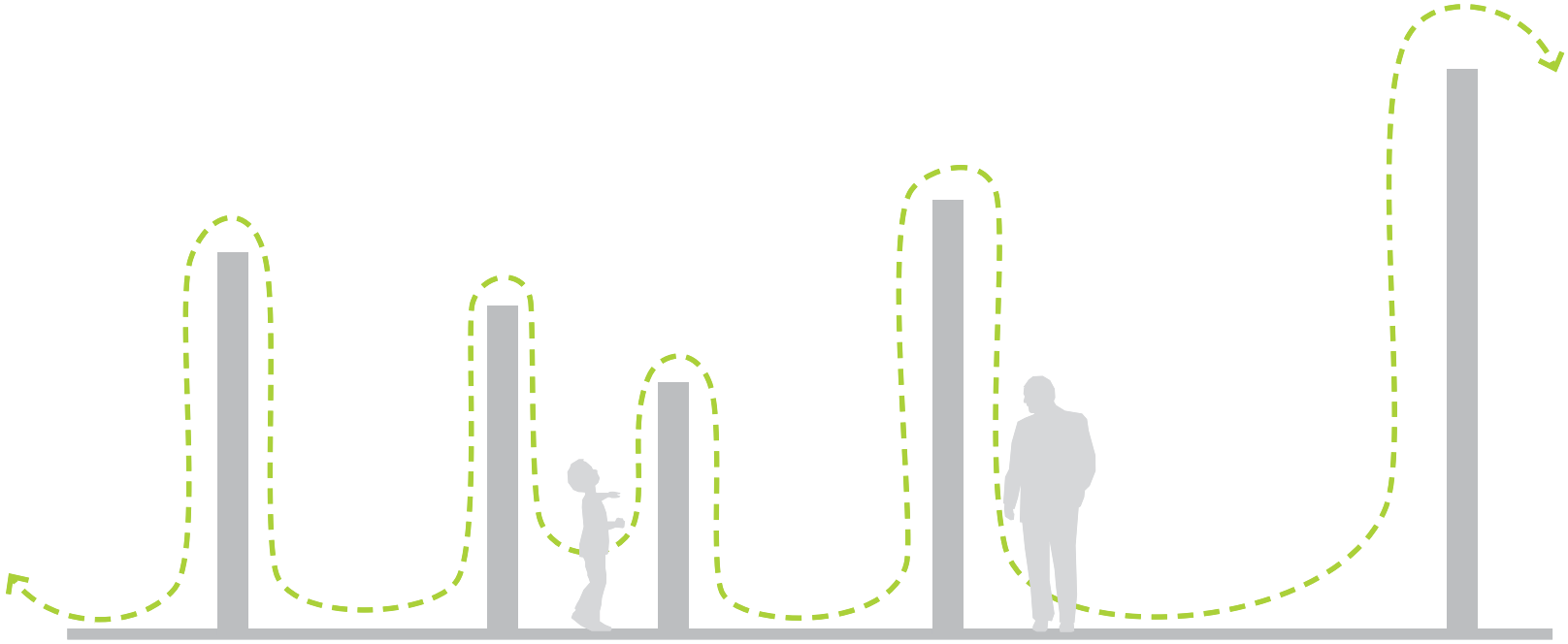

HÖJDER

Höjden av en vägg påverkar inte bara rummets storlek utan även dess skala, förhållande till omgivning och ljudbild. Bebyggelse på denna plats måste förhålla sig till stadens, kullarnas respektive fältets höjd. Staden liksom kullarna står för högre höjder medan fältet är lågt och platt. Att låta de olika väggelementen få olika höjder för att möta eller kontrastera mot sin omgivning ger ett mervärde till platsen. De lägre väggarna tillför även en mänsklig skala till platsen som idag saknas.

Genom att sätta den lägsta höjden på väggarna till precis över människohöjd (2 meter) så tillåts besökaren enbart fokusera på rummet denne befinner sig i medan bakomliggande högre väggarna sticker upp och skvallrar om en fortsättning.

Att variera höjden på väggarna istället för att variera underlagets höjd resulterar i en plats anpassad för alla. De naturliga höjdvariationerna tas upp i ett dike där naturumet slutar. Detta dike håller besökare borta från det intilliggande odlingslandskapet men även frigående djur borta från naturumet utan att förstöra utsikt och intryck med stängsel eller staket. Detta dike erbjuder även besökaren en passage mellan kullarna och en möjlighet att utforska naturen från en helt ny vinkel.

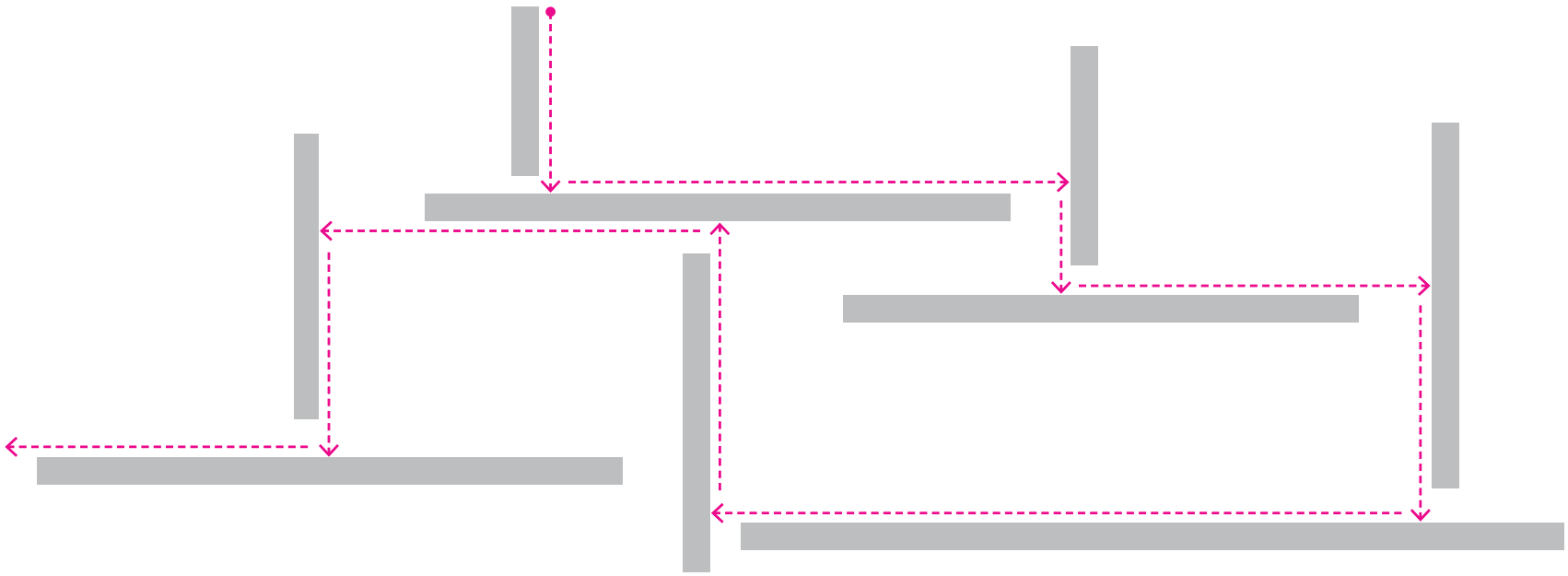

UPPLEVELSE

Genom att placera väggarna i ett förskjutet ortogonalt mönster så skapas en rörelse utefter och mellan dessa väggar som inte följer traditionella rörelsemönster. Väggarna dirigerar besökaren genom rummen på ett regisserat vis, besökaren får ta del av naturens skådespeleri. Denna upplevelse är baserad på rum och tid. När besökaren lämnar ett rum för att gå in i nästa har denne en förväntning på kommande rumsupplevelse samtidigt som upplevelsen av förgående rum finns kvar i minnet.

Tiden är en viktig aspekt av besöket och bör delas in i tre kategorier:

- Tiden innan besöket: består av en förväntan om rummet. Denna förväntan kan vara uppbyggd av tidigare besök eller genom hörsägen.
- Besöket: upplevelsen av rummet i realtid.
- Minnet av besöket: är det som finns kvar och som bygger upp en förväntan vid ett ytterligare besök.

För att ge besökarna en minnesvärd upplevelse med tiden som aspekt bör alla rum vara unika, så att hela naturumet anses som en lång rad upplevelser. Innehållet i rummen bör ändras eller förändras under årets lopp för att väcka nyfikenhet och ge en överraskning till den återkommande besökaren.

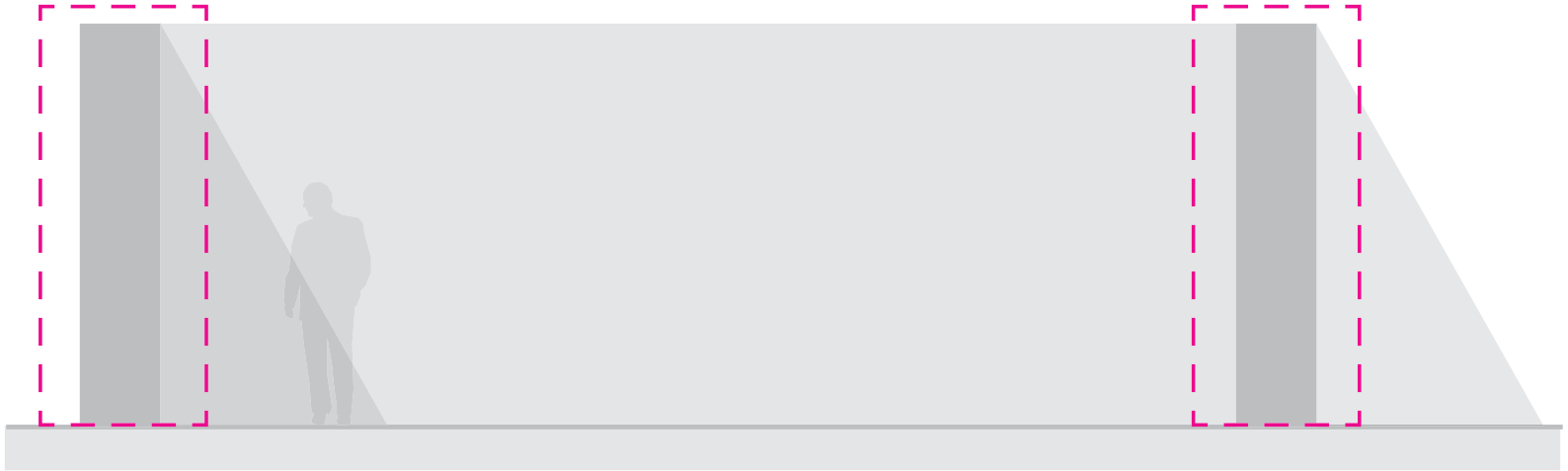

två rum

RYMD

Utforskning av rum och rumsligheter har tagit stort fokus i detta projekt. Genom att placera ut väggar, vertikala plan, har rumsligheter skapats. Beroende på hur långt ifrån varandra två väggar placeras så kommer det att genereras ett, två eller tre rum. Efter undersökningar i rumsuppfattning framkom ett uppenbart förhållande mellan vägghöjd och avstånd; i syfte att skapa ett rum så måste höjden av väggarna vara större än avståndet mellan de två väggarna.

Att skapa en offentlig byggnad för den stora massan, men också ett privat utrymme för individen har varit ett mål. Genom att placera ett stort rum bredvid ett mycket litet skapas en spänning, en extrem kontrast, som medger en komplexare upplevelse av rummen. Rumstyper och storlekar för olika konstellationer följer nedan [3]:

0,9 x 0, 9 meter: Utrymme för individen
2,4 x 2, 4 meter: Utrymme för vänner
7,2 x 7, 2 meter: Utrymme för gruppen
15 x 15 meter: Utrymme för samhället

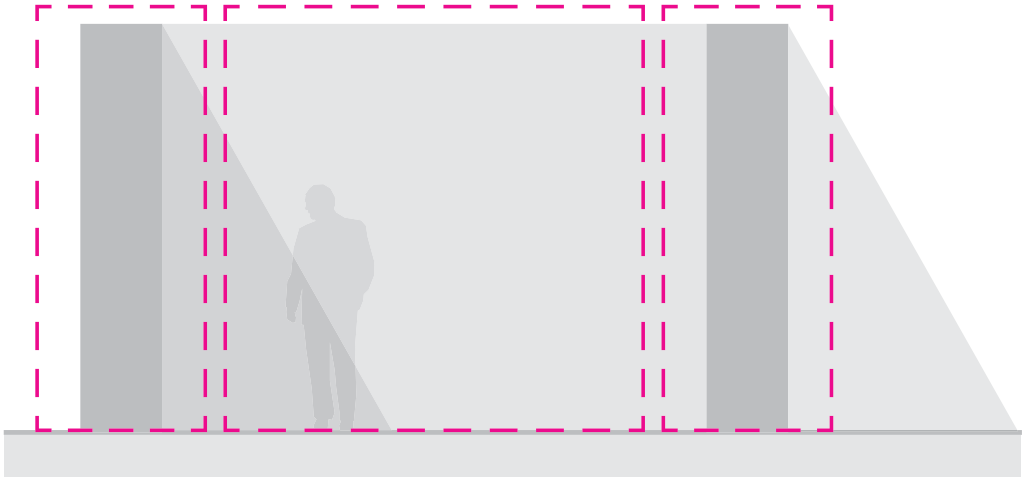

tre rum

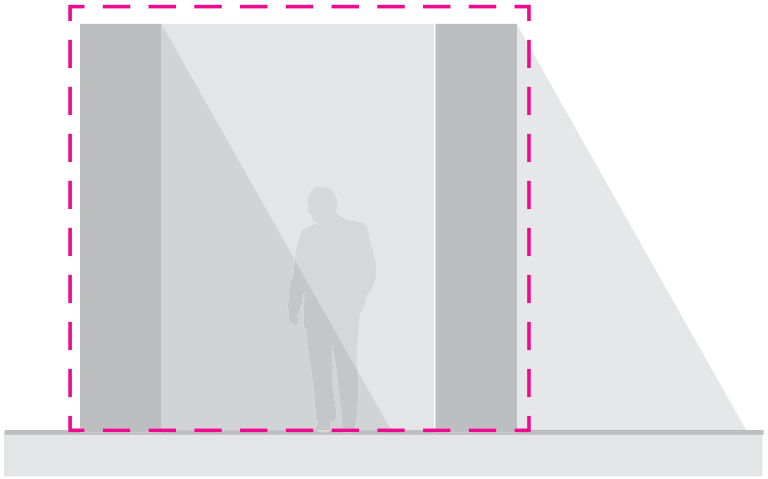

ett rum

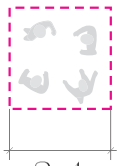

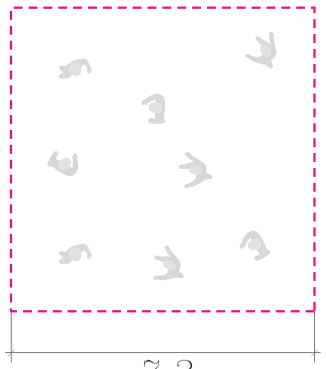

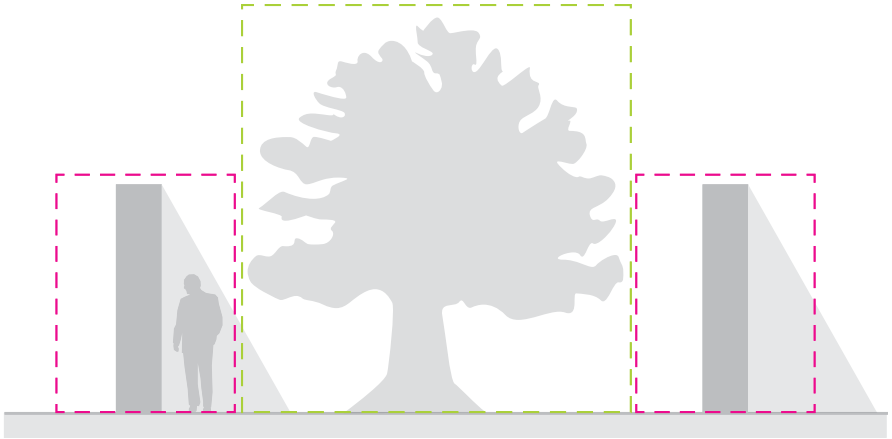

KONTRAST

Traditionellt är väggar och tak gjorda av material från naturen, för att skapa rum för människor för att sedan skydda dessa människor från just naturen. En paradox. För detta besökscentrum tillämpas motsatsen.

Som en association till staden och universitetet så står väggarna för något högteknologiskt och artificiellt, byggda av ett konstgjort material; plast. Detta material fungerar som en motsats till naturen, det ökar kontrasten mellan de skapade rumsligheterna och dess omgivning. Dessa rum är sedan gjorda för och bebodda av vegetationen, för människor att besöka och beundra.

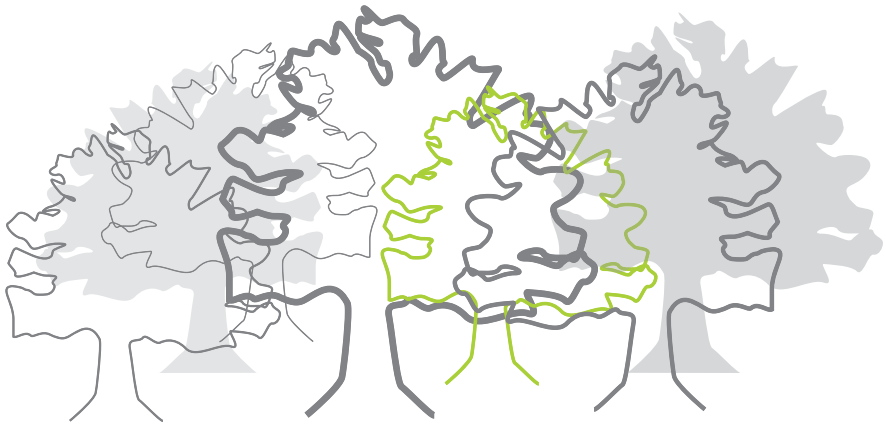

FOKUS

”Jag kan inte se skogen för träden skymmer.”

Det finns ett svenskt ordspråk vars slutsats är att det kan vara svårt att se den större bilden om man fokuserar på detaljerna. Men att se detaljerna eller en individ när man omges av för många stimuli kan också vara omöjligt. För att zooma in och lära sig grundligt om eken och dess omgivning har idén varit att isolera individen och placera den i en ren, lugn miljö och att på så sätt låta objektet vara huvudpersonen i sitt eget rum. På så sätt kan besökaren fokusera på en sak, art eller artefakt i taget, allt för att uppmuntra till en effektivare inlärning för alla åldrar.

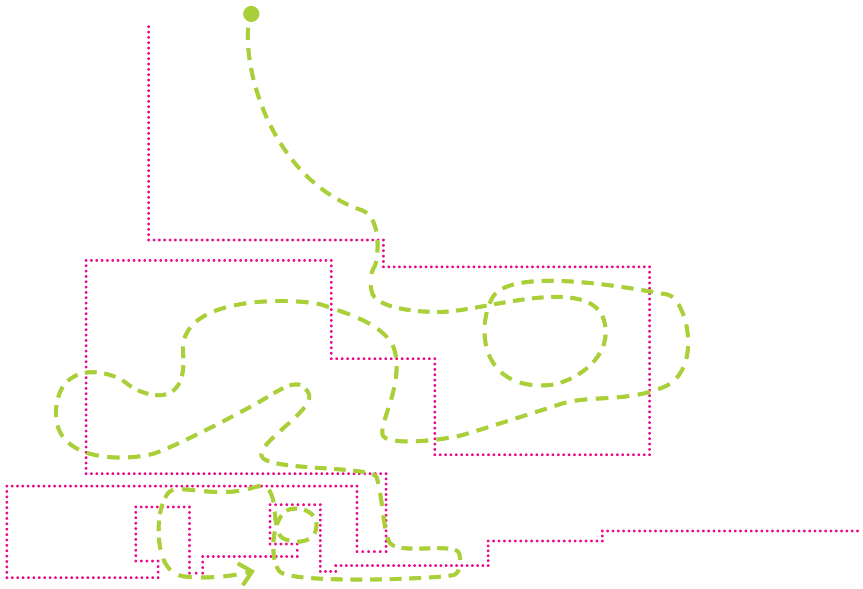

REGI

Genom att tilldela vegetationen rummen och människorna väggarna så leds besökaren naturligt längst väggarna. För att göra denna rörelse ännu tydligare så leder en upphöjd gångbro besökaren längs väggarna i en bestämd rutt genom alla exteriöra rum för att slutligen komma in i byggnaden. Vägen är regisserad på ett strikt vis men utformning och placeringen av väggarna uppmanar besökaren till bryta dessa givna regler: tränga sig igenom trånga passager eller klättra genom håligheter/fönster. Regler är till för att brytas, och dessa regler blir mer lockande att bända på ju striktare reglerna är.

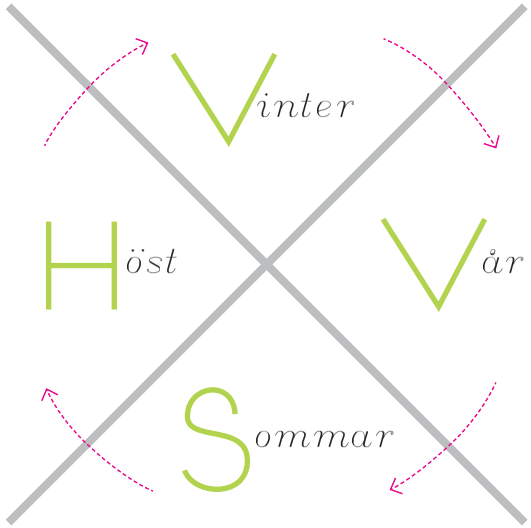

FÖRÄNDERLIG

I de exteriöra rummen planteras arterna från den svenska ädellövskogen, varje art får sitt eget rum: *ekrummet, fågelbärrummet, avenbokrummet, bokrummet, lönnrummet, askrummet, lindrummet samt almrummet.* I varje rum planteras unga exemplaren från var art, besökarna får under årens lopp följa trädens uppväxt.

Genom att använda vegetationen som det framstående i varje rum så kommer dessa rum att ändras med årstiderna. Rummen kommer få olika karaktärer under årets månader. Under sommarhalvåret kommer trädkronorna att verka som svalkande tak medan vinterskruden består av ett transparent grenverk.

FÖRSLAG

PLANEN

Detta naturrum har lika mycket fokus på exteriören som interiören, när besökaren går över gatan in på området så kliver man även in i naturumet, upplevelsen börjar här.

Det övergripande konceptet för planen är väggar som står i ett ortogonalt mönster och bildar rumsligheter samt rörelse. Dessa väggar bildar en gränszon mellan stad och natur. Väggarna kopplar även samman de två ekkullarna i öst och väst. Färden, eller vägen, är det som betyder något i detta naturum.

De exteriöra och de interiöra väggarna följer samma princip, den enda skillnaden är att de interiöra rummen är väderskyddade och oftast mindre.

Byggnaden är totalt 1100 kvadratmeter. I det nordvästra hörnet av tomten finns en parkering för 50 bilar. Handikappsparkering är placerad vid lastingången.

entré	25 kvm
reception/butik	35 kvm
wc/kapprum	35 kvm
utställning	450 kvm
bibliotek	35 kvm
mötesrum	20+25 kvm
hörsal	65 kvm
tindrastudio	30 kvm
teknikrum	20 kvm
ateljé/förråd	35 kvm
kök	65 kvm
cafeteria	100 kvm
kontor	15 kvm
pausrum	20 kvm
wc/kapprum[*]	20 kvm
vilorum	5 kvm

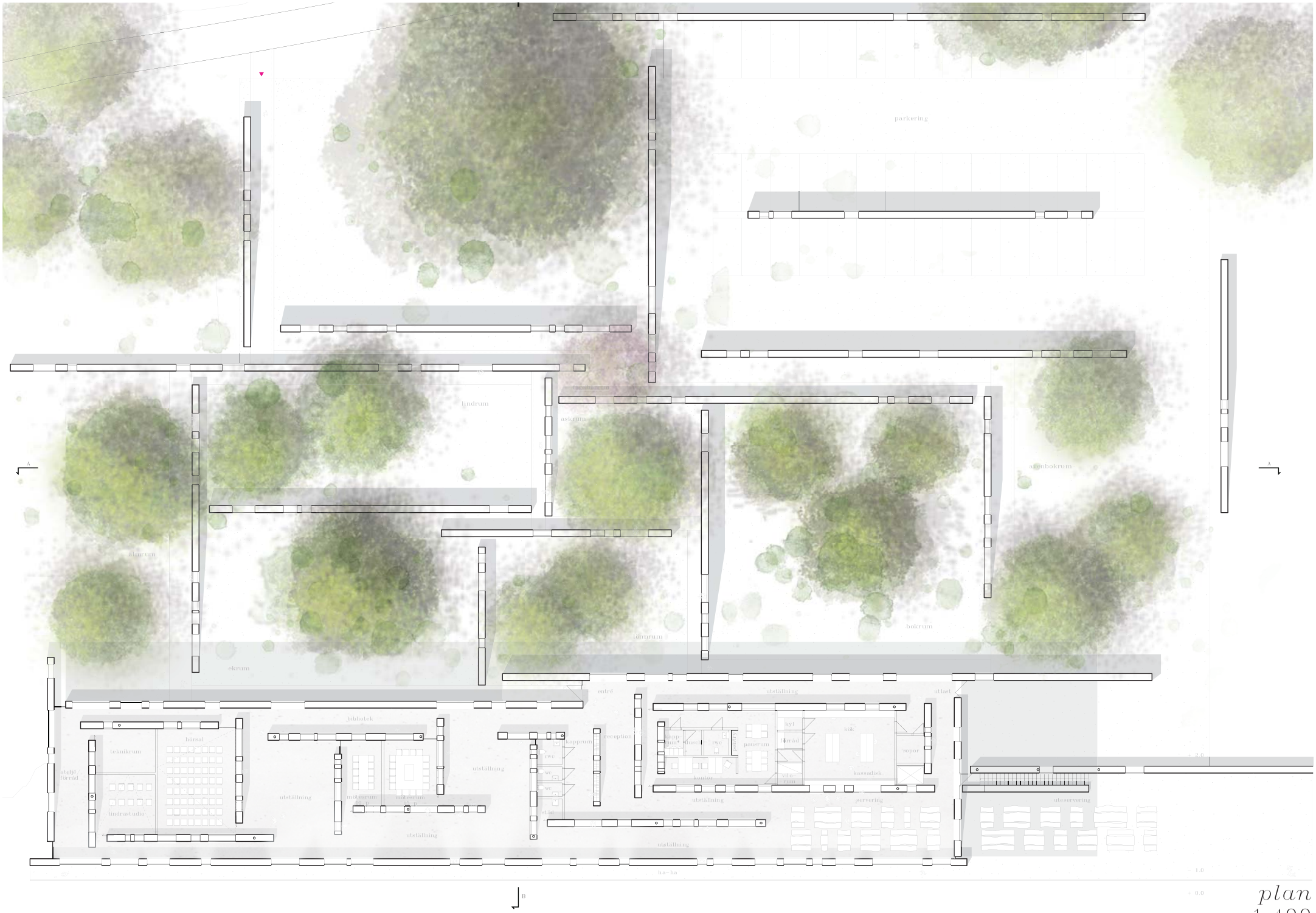
parkering
lindrum
askrum
avenbokrum
almrum
bokrum
lönnrum
ekrum
entré
utställning
utlast
bibliotek
teknikrum
hörsal
ateljé/ förråd
lindrastudio
utställning
mötesrum 40 p
mötesrum 10 p
kapprum
reception
kyl
förråd
kök
sopor
pausrum
kassadisk
kontor
servering
uteservering
ha-ha
B
A
A
+ 2.0
+ 1.0
± 0.0

plan
1:400

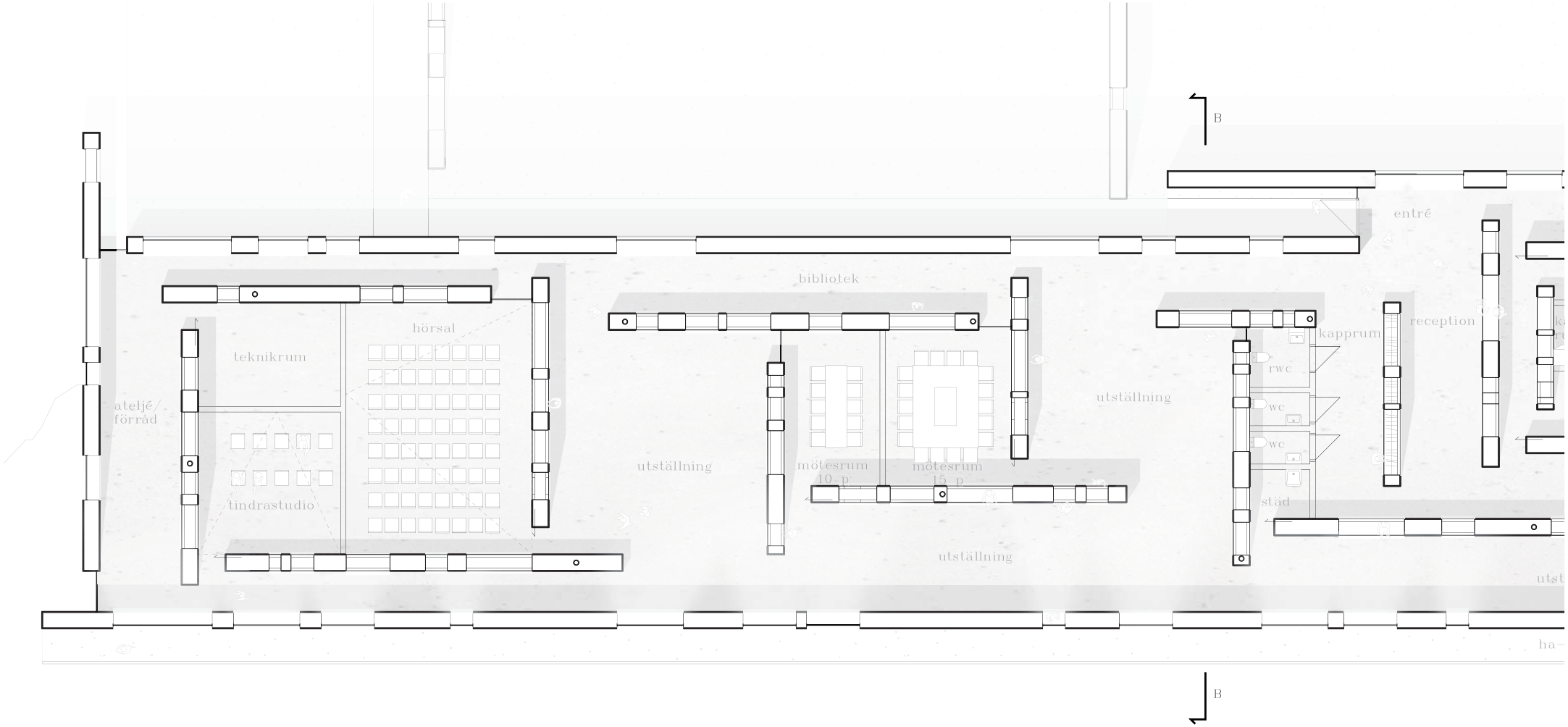
B
entré
bibliotek
hörsal
teknikrum
ateljé/
förråd
tindrastudio
utställning
mötesrum
10 p
mötesrum
15 p
utställning
kapprum
reception
rwc
wc
wc
städ
utställning
B

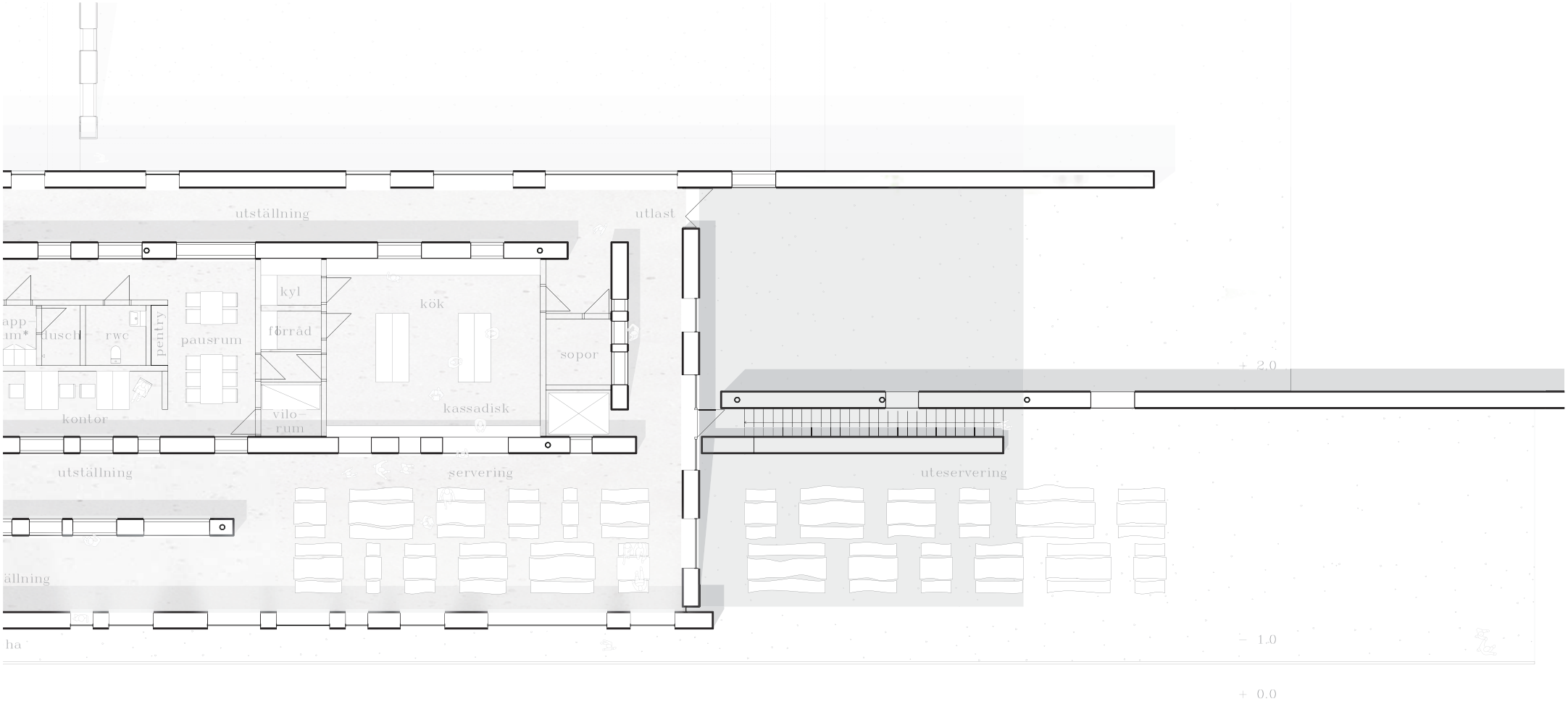
utställning
utlast
kyl
kök
förråd
pausrum
pentry
rwc
dusch
app-
um*
sopor
+ 2.0
kassadisk
kontor
vilo-
rum
utställning
servering
uteservering
ällning
ha
– 1.0
+ 0.0

plan
1:200

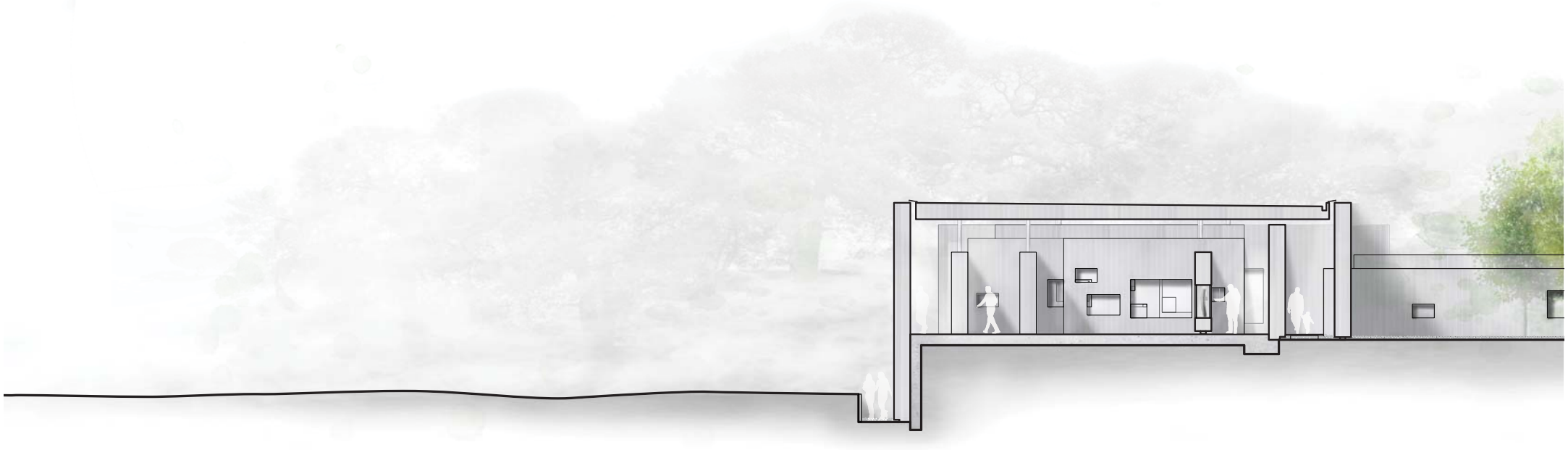

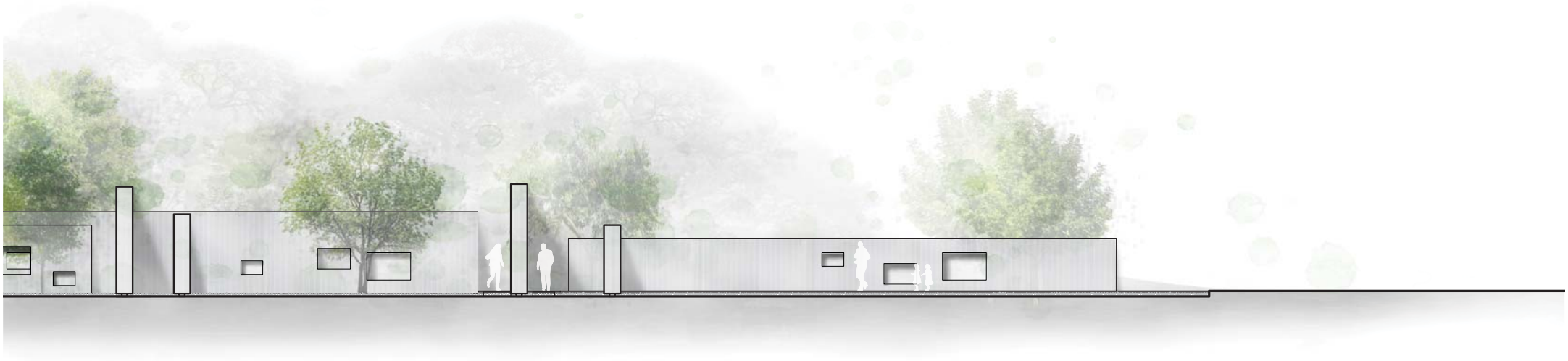

sektion b–b
1:200

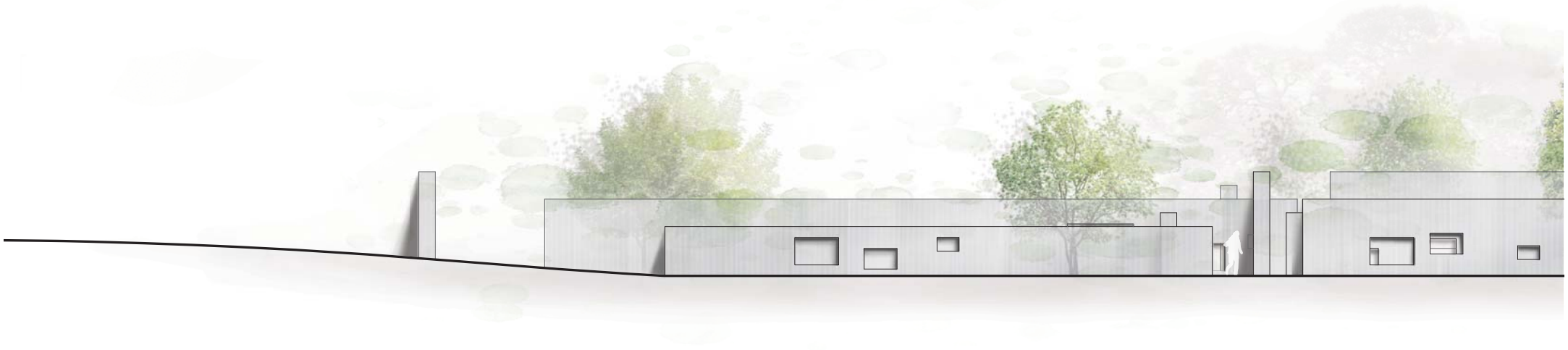

fasad väst
1:200

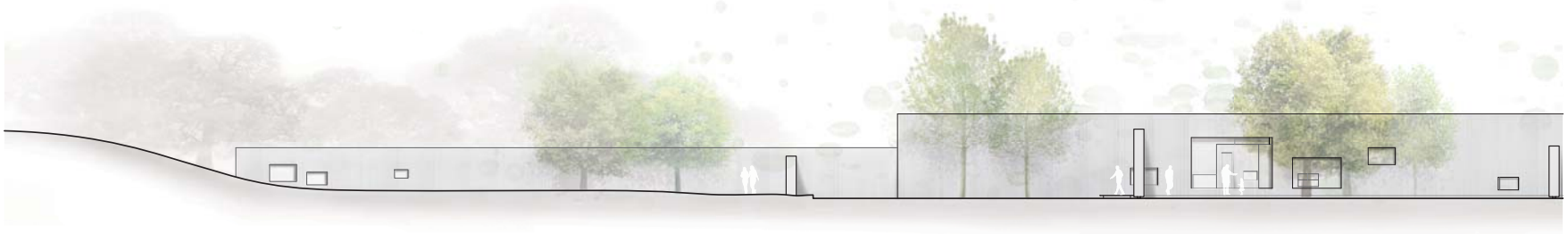

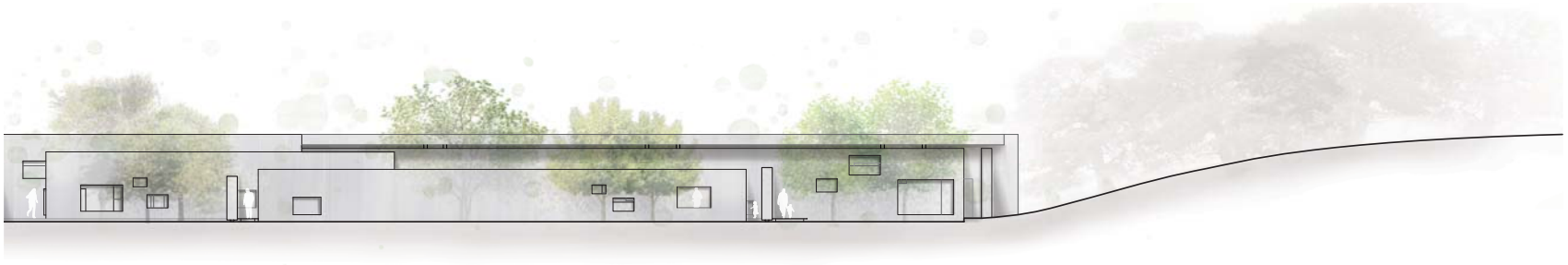

sektion a–a
1:400

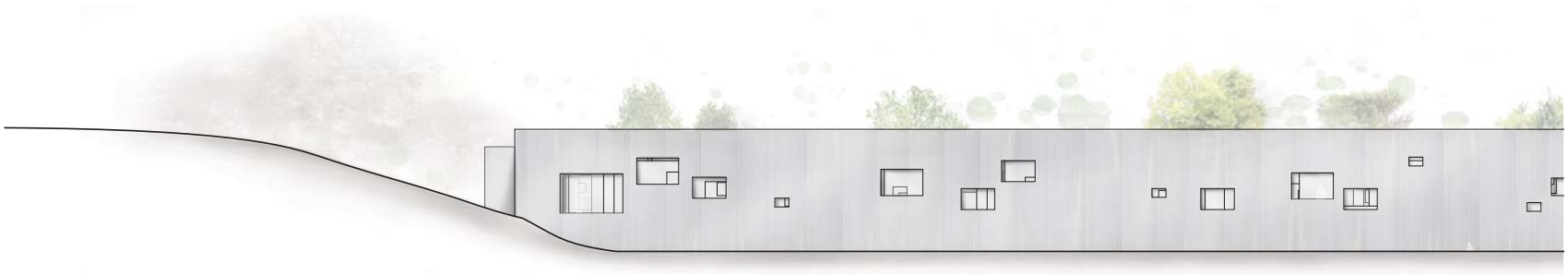

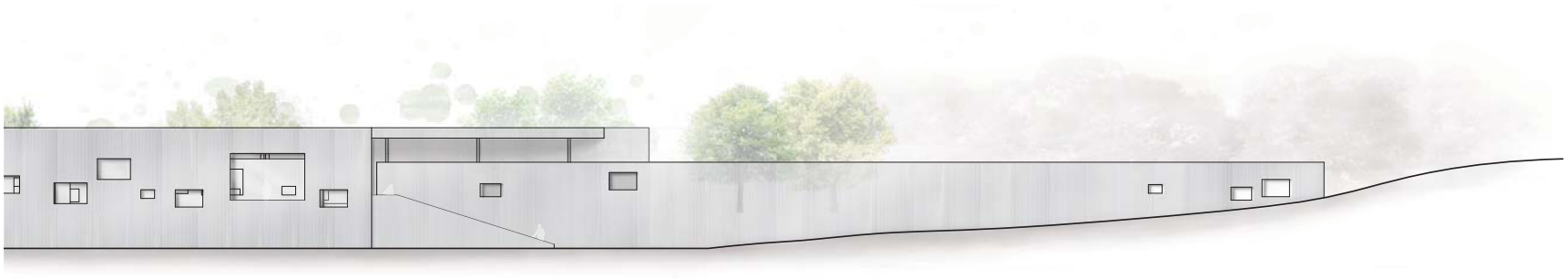

fasad söder
1:400

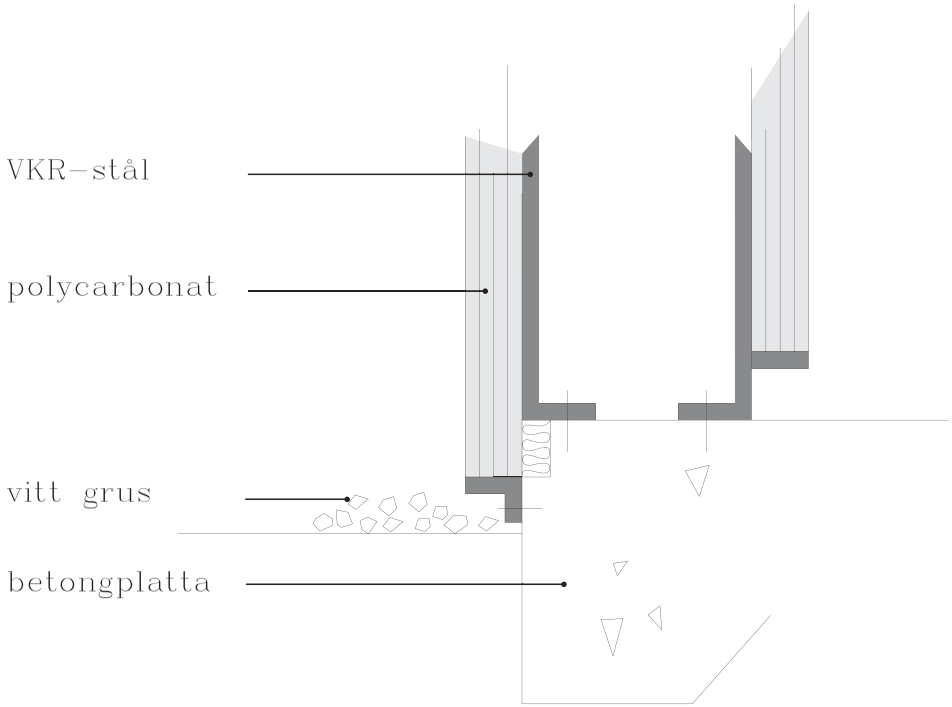

MÖTE

För att ta konceptet – att väggarna är något artificiellt som människan har skapat – till sin ytterlighet så har väggens möte med marken varit en viktig fråga. Resultatet är, som nämnts, väggar som verkar sväva på marken och som tar avstånd från omgivningen. Det ska vara uppenbart att de är placerade och att de inte är besläktade med marken, de ska kontrastera vegetationen. Detta bör jämföras med vegetationen som alltid tar sig fram genom vilket material som helst, smälter samma med det för att slutligen ta över det. Allt blir till slut natur.

För att uppnå denna förnimmelse så lyfts väggarna upp 100 millimeter från marken, tillräckligt för att få ett ”svävande” intryck och en skarp kastskugga på marken. Gångbroarna, som leder besökaren längs väggarna in till byggnaden, svävar på samma sätt. Infästningen mot mark sker med stålpelare som är centrerade längs den 600 millimeter djupa väggen, vilket inte kommer blir synligt för ögat.

fågelbärrummet

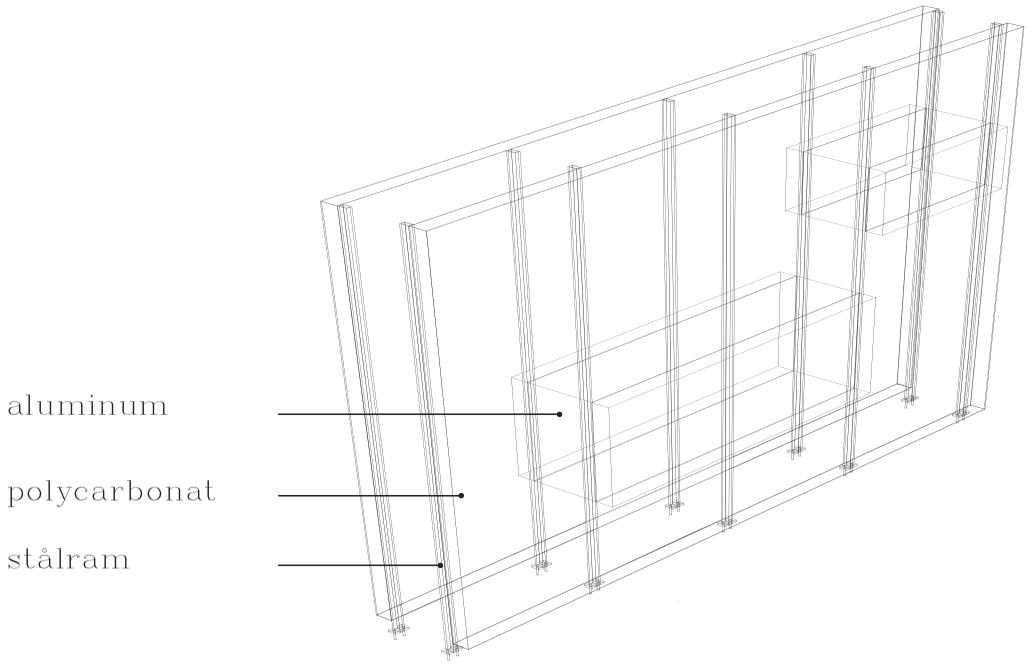

STRUKTUR

Väggarna är uppbyggda av två vertikala stålramar som binds samman med horisontella avstånd i stål. Fönsterramarna i aluminium, som också sammanbinder ramarna, stabiliserar ramen. Ramarna står på stålpelare som är ingjutna i betongfundament. Stålramen är täckt med skivor av halvtransparent polykarbonat. Väggarnas ovansida väderskyddas med hjälp av en tunn aluminiumplåt. Målet har varit en lätt och transparent struktur för att kunna åstadkomma ett lager-på-lager intryck med de halvtransparenta skikten av väggar.

För att accentuera väggarnas stränghet har en lekfull fönsterplacering tillämpas. Fönstrena är placerade oregelbundet, vilket liknar idén om väggarnas placering. Den oregelbundna placering har flera väl genomtänkta funktioner; som fönster för att fånga en vacker utsikt, som montrar, som cafédisk eller som bänkar.

”Hålen” är även tänkta att fungera som en möjlighet att i förhand få en chans att iaktta händelserna i de angränsande rummen. För besökaren som inte vill använda gångbron, och längtar efter en utmaning, så kan denne klättra genom hålen för att komma in i nästkommande rum. Alla hål har samma förhållande mellan höjd och bredd, men varierar i storlek.

utställning

vitt grus

vitpigmenterad betong

semitransparent polycarbonat

borstad aluminium

reflekterande glas

konstgjorda

ek

lövverk

naturliga

MATERIAL

Det finns två färgpaletter, den konstgjorda och den naturliga. Den konstgjorda består av nyanser av vitt, skillnaderna och kontraster ligger här i texturer och opacitet.

Den naturliga paletten tillhör träden, framför allt eken, dels som byggnadsmaterialet trä men även dess bladverk som kommer att fungera som ett tak över de yttre rummen. Den naturliga paletten kommer att förändras under året och detta gör upplevelsen av rummen dynamisk.

Resultatet av den artificiella plasten är en plats som leder tankarna till en saga, något overkligt och drömlikt, en upplevelse besökaren förhoppningsvis aldrig tidigare har haft. Tankarna leder möjligtvis denne till Alice i Underlandet.

Väggarna och taket är byggda av semitransparenta polykarbonatskivor. Det exteriöra golvet är täckt av vitt grus, gångbroarna som leder till byggnaden är av vit halvgenomskinligt EPDM, och det interiöra golvet är tillverkat av vitpigmenterad platsgjuten betong.

servering

SKISSER OCH REFERENSER

vitra conference pavilion
tadao ando [4]

schunnemunk fork
richard serra [5]

LANDSKAPET OMGIVNING SKALA MÖTEN

Arbetet påbörjades med att grundligt studera och besöka platsen, fokus låg endast på landskapet och dess förutsättningar. Byggda projekt placerade i liknande landskap och som hanterat det byggda med snarlika volymer har varit givande referenser.

Även projekt med ett motsatt angreppssätt har varit intressant att studera, som Richard Serras vertikala plan som försöker smälta in i åkerlandskapet de står på [5].

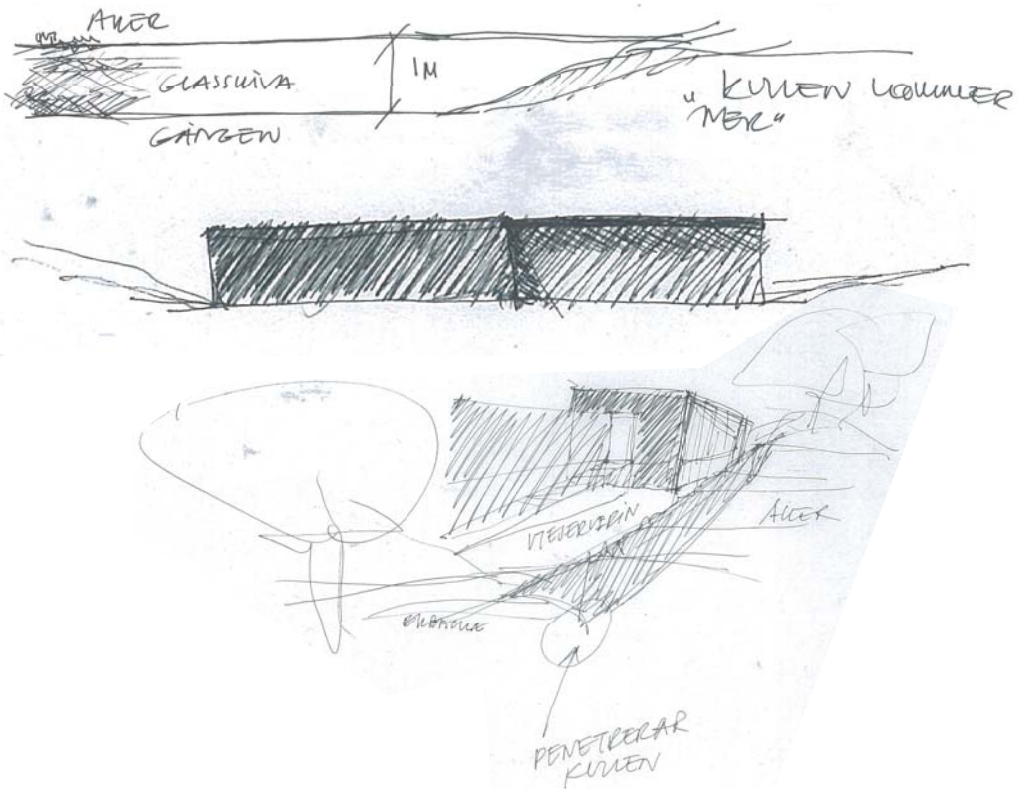

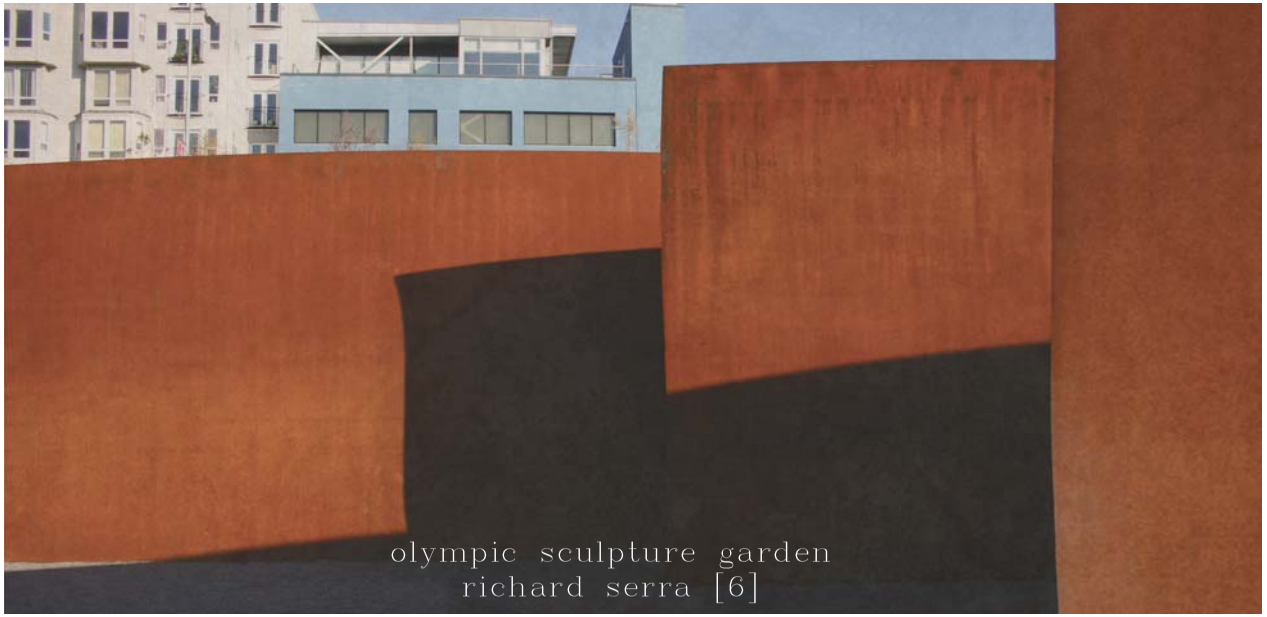

olympic sculpture garden
richard serra [6]

neighboring doors
paul klee [7]

venice biennale
alvaro siza [8]

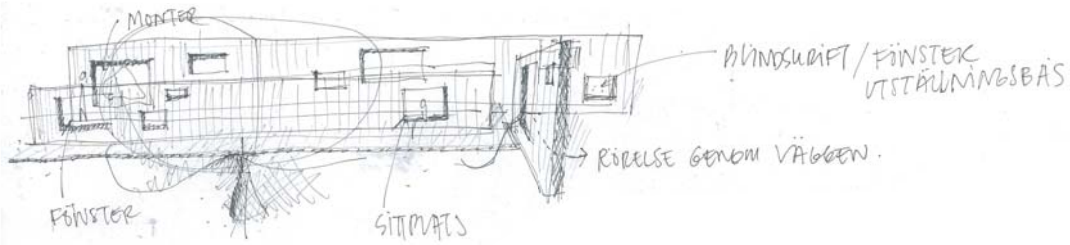

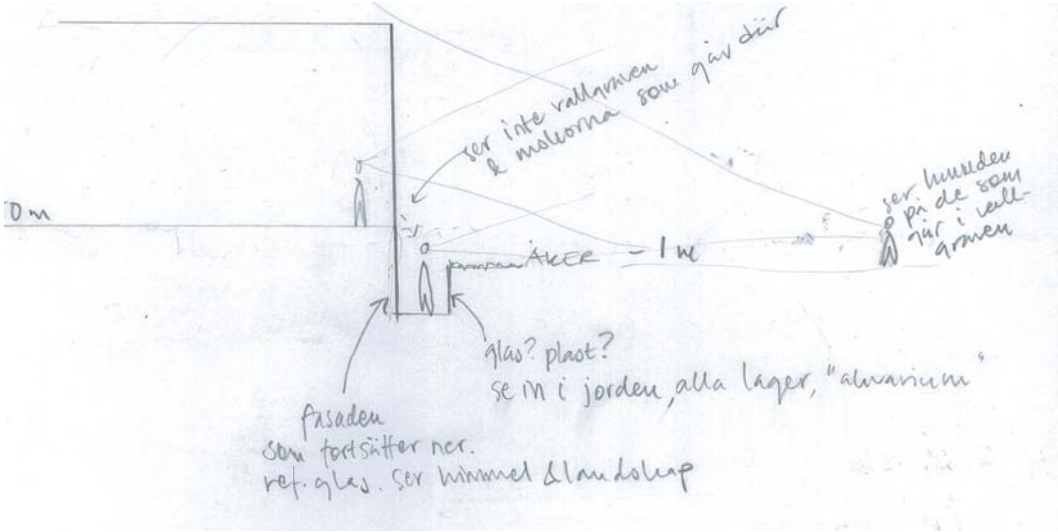

KOMPOSITION REGI PLAN FÄLT

Utöver studier av väggar med inriktning på rumsligheter och rörelse så har även referenser inspirerat och väglett genom arbetets gång. Hur man bör, eller inte bör, placera vertikala plan för att skapa rum och rörelse och hur kontraster förstärker varandra. Hur man kan regissera en plats och ett besök samt hur viktigt det är att uppmuntra människors nyfikenhet.

vitra conference pavilion
tadao ando [9]

pedra tosca park
rcr arquitectes [10]

GÅNG FOKUS MÖTEN ÅRSTIDER

Då färden/vägen, är det viktigaste sättet att uppleva detta naturum har stor vikt och efterforskning lagts på referenser med rörelse i fokus. Hur gången är placerad i relation till väggarna och dess materialitet relativt väggarna har varit de stora och svåra frågorna.

Rum som ändrar karaktär under årets lopp med hjälp av vegetation har också varit en stor inspirationskälla.

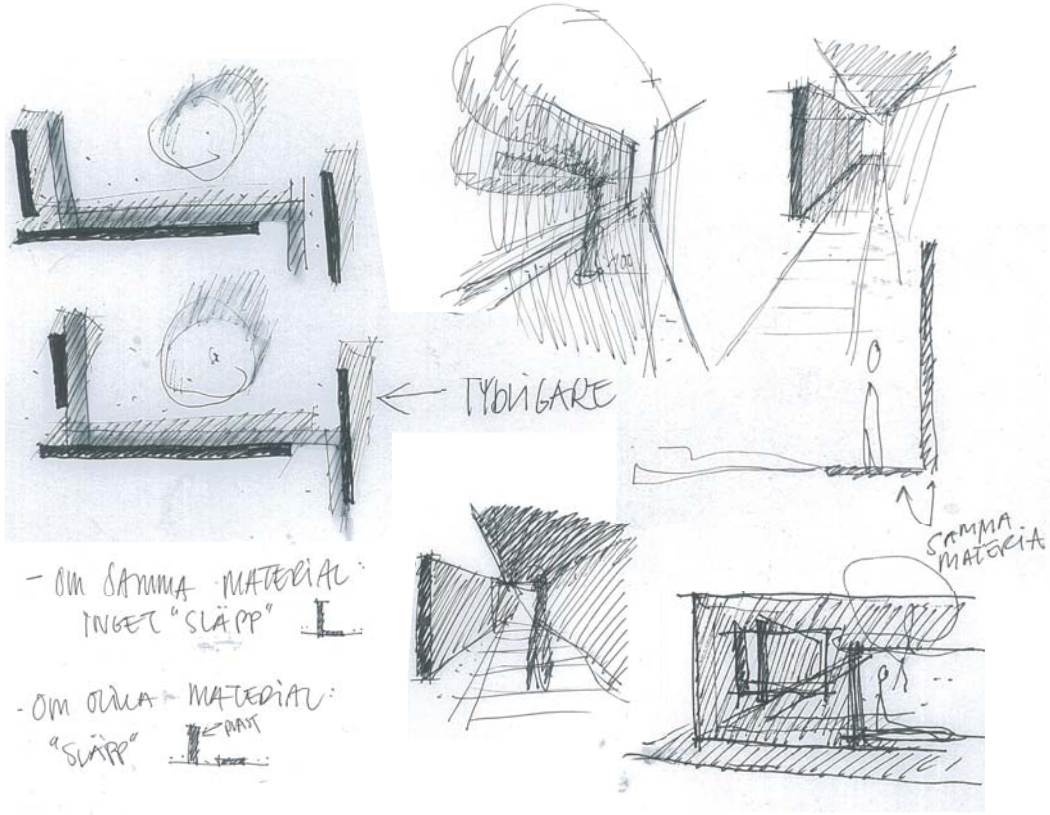

polykarbonat [11]

laban dance centre
herzog & de meuron [12]

laban dance centre
herzog & de meuron [13]

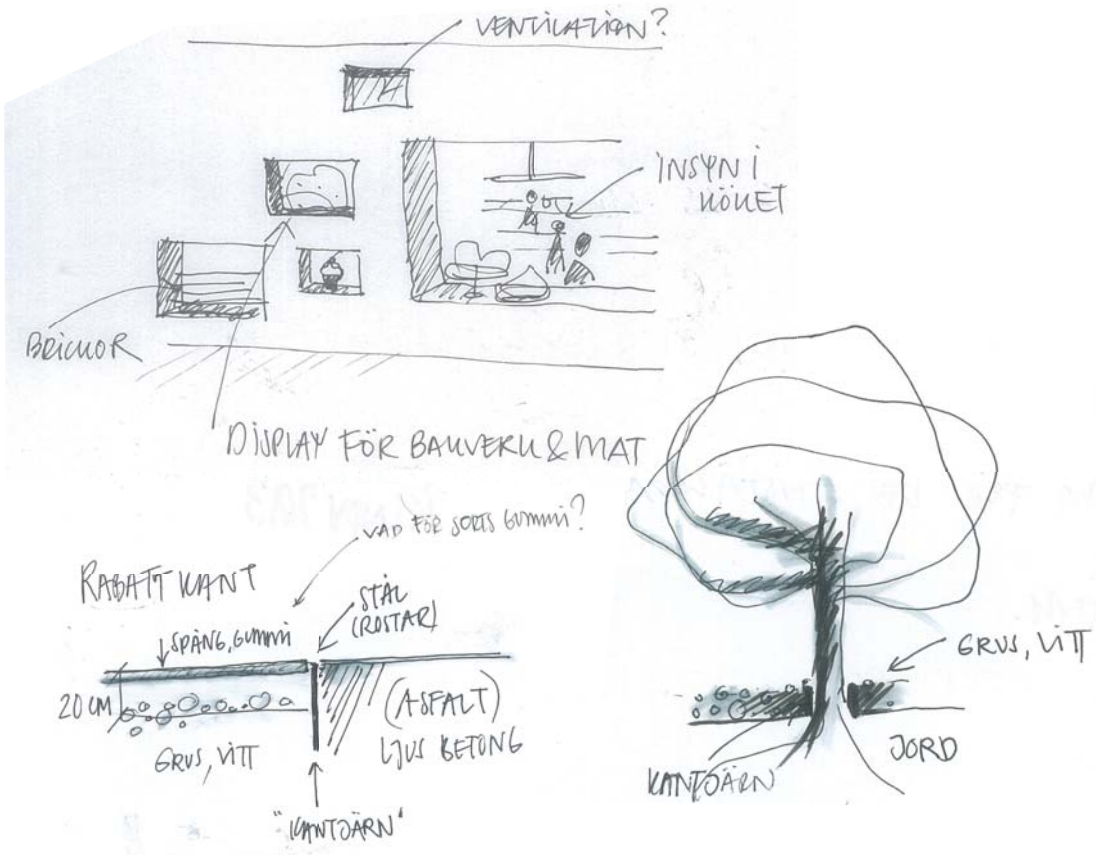

KÄNSLA MATERIALITET DETALJER LJUS

Som referensbilder för materialitet och detaljer har Laban Dance Centre av Herzog & de Meuron varit en tydlig inspiration [12] [13]. Även här används plast för att kontrastera mot omgivningen och väggarna tycks sväva ovanpå marken.

Referenser som hanterar lager och opacitet har också varit givande samt hur det ger en tredje dimension till tvådimensionella väggar.

REFLEKTION

Utgångspunkten för detta examensarbete har varit platsen och dess diversitet, det platta, vida jordbruksmark och de två ekkullarna. Den utvidgande stadskärnan som snart kantar platsen har varit en viktig faktor samt den starka öst–västlig förbindelse mellan kullarna och en nord–sydlig rörelse från staden ut till åkerlandskapet. Att skapa en grön, välnyttjad tillflyktsort för stadsborna har varit en vision för projektet.

Resultatet är ett designförslag för ett naturum där vegetationen är i fokus och kontrasten samt skillnaden mellan dagens artificiella samhälle och den genuina naturen har förstärks för att framhäva skillnaderna mellan de två kontexterna. Väggar med bestämd riktning och ett tydligt ”före och efter” är projektets kärna. Genom att skapa ett skikt av väggar så skapas en gränszon mellan den urbana kontexten och den frodiga vegetationen. Att färdas genom dessa skikt blir en successiv resa mellan de två ytterligheterna.

I detta gränsland har naturen huvudrollen och visas på ett lättillgängligt och pedagogiskt vis för besökaren.

vy från västra ekkullen

KÄLLHÄNVISNINGAR

Skrift

[1] Tinnerö naturum program parallellt uppdrag 070402, Linköpings kommun, Teknik och samhällsbyggnad (program samt bilagor), mottaget från Anders Jörneskog på Linköpings kommun.

[2] Carter, Peter. 1999. Mies van der Rohe at work. London: Phaidon

[3] Gehl, Jan. 2006. Life between buildings: using public space. 6 uppl. Köpenhamn: The Danish Architetural Press.

Bild

[4] http://www.flickr.com/photos/phazi/5287735273/ 2014-01-30

[5] http://www.flickr.com/photos/horsepunchkid/7234560734/ 2014-01-30

[6] http://www.flickr.com/photos/lillianbennett/2064071915/ 2014-01-30

[7] http://www.flickr.com/photos/hutchike/4468204547/ 2014-01-30

[8] http://www.flickr.com/photos/andreaosti/8311523137/ 2014-01-30

[9] http://www.flickr.com/photos/rowenaoscura/8937200053/ 2014-01-30

[10] http://www.flickr.com/photos/56577992@N07/5734295216/ 2014-01-30

[11] http://www.flickr.com/photos/dhedwards/8806437302/ 2014-01-30

[12] http://www.flickr.com/photos/roryrory/3757182707/ 2014-01-30

[13] http://www.flickr.com/photos/andrewpaulcarr/319888697/ 2014-01-30